

Koulutuksia kaikille musiikkia työssään käyttäville

RytmiS

13.-15.3.2015, Oriveden Opisto

Monipuolinen viikonlopun pedagoginen kurssi.
Kouluttajat: Stefan Gartz, Andrea Ostertag
(Salzburg), Maarit Korhonen (luento), Tellu Turkka

Musiikkipedagogiikan koulutusohjelma

Musiikkipedagogiikan monivuotinen
koulutusohjelma (20 op.)

Lopputyöseminaari

1.-2.6.2015, Oriveden Opisto

Orff kurssit I-II-III

2.-7.6.2015, Oriveden Opisto

Kouluttajat: Werner Beidinger (Berlin), Markku
Kaikkonen, Esa Lamponen, Terhi Oksanen, Soili
Perkiö, Elisa Seppänen

Kesän 2015 teemakurssi:

Mitä tehdä musatunnilla...

8.-10.6.2015, Oriveden Opisto

Kurssi on suunnattu kaikille musiikkia opettaville

International World Village – Maailmankylä

20.-25.7.2015, Valkeala

Maailmankylä on luonnonläheinen ja yhteisöllinen
matka opettajuuteen.

JaSeSoi 30-vuotta!

9.-15.11.2015, Juhlaviikko

Juhlaviikko järjestetään valtakunnallisten
musiikkikasvatuspäivien (Fisme ry) yhteydessä.
Tulossa konsertteja, workshoppeja, juhlaseminaari
sekä yhdistyksen vuosikokous.

Soittajaiset

Vapaamuotoista jammailua. Kaikki ovat
tapahtumaan tervetulleita. Seuraa tiedotusta
Facebookissa.

Lisätiedot ja kurssihinnat: www.jasesoi.org

JaSeSoi
ry

Kurssikalenteri 2015

JaSeSoi ry JOURNAL

2/2014

Lähikuvassa Päivi
Jordan-Kilkki

Fundamentals of
Creative/Elemental
Dance for Children in
Elementary School Age

JaSeSoy JOURNAL

Sisältö 2/2014

s.11

s.18

s.26

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Puheenjohtajan kynästä
- 5 Lähikuvassa Päivi Jordan-Kilki
- 9 Fundamentals of Creative/Elemental Dance for Children in Elementary School Age
- 11 Temperamentti ohjaa lasta ja lasta ohjaavaa aikuista
- 13 Kunnioitusta ja kuvionuotteja
- 15 Salzburg Forum
- 16 Albumi
- 18 Musiikin iloa pienille ja vielä pienemmille Orivedellä
- 21 Greetings from Greece!
- 22 Wild Card 2014
- 24 Pedagogiikkaa flowssa ja flowta pedagogiikassa!
- 26 SyysSeSoy Nurmijärvellä
- 28 Ollaanko tuttuja jo?
- 29 JaSeSoy Journal nuotintaa
- 30 Matti Sarapaltio in Memoriam
- 32 JaSeSoy Juornal
- 33 Rytmis 2015
- 34 Rytmis 2015 kouluttajat
- 35 JaSeSoy ry

JULKAISIJA
JaSeSoy-musiikkikasvatusyhdistys ry
Orff-Schulwerk Association of Finland
PÄÄTOIMITTAJA
Kirsi Hyyppä
TOIMITUS
Kirsi Hyyppä, Pekka Evijärvi, Laura Tarvonen,
Laura Iivonen-Mellais

ULKOASU
Minna Silvennoinen
VALOKUVAT
JaSeSoy ry
ISSN
1238-9242
PAINO
Kirje- ja lomakepaino, Järvenpää

Pääkirjoitus

KIRSI HYYPPÄ

Hyvinvointia, iloa ja pedagogiikkaa

TÄTÄ KIRJOITTAESSANI syksyn lehdet varisevat puista. Joulutekijä kohtaa tuloaan. Kesän upeat kurssimuistot ovat tallentuneet jälleen luettavaksenne ja niistä toivottavasti saatte ammennettua ideoita ja intoa tulevan talven juhliin ja työhön.

Puheenjohtaja **Juuso Kauppinen** pohtii Puheenjohtajan kynästä -kolumnissaan mitä hyvä elämä pitää sisällään ja miten jokainen meistä voi vaikuttaa omaan henkiseen ja fyysiseen hyvinvointiinsa.

Lähikuvassa -sarjan esittelyssä musiikinopettaja ja musiikkiterapeutti **Päivi Jordan-Kilki** kertoo **Pekka Evijärven** haastattelussa omasta elämästään musiikinopettajana ja terapeutina.

Carl Orff-Instituutissa tanssijana ja tanssinopettajana toimiva **Christa Cooghan** valottaa artikkelissaan Schulwerkiin pohjautuvat luovan, elementaarisen tanssinopetuksen perusteita sekä esittelee **Rudolf von Labanin** ajatuksia tanssikasvatuksesta.

JaSeSoy ry:n järjestämät kesäkurssit tarjosivat jälleen kerran vahvoja elämyksiä ja pedagogiikkaa. **Sanna Iso-pahkalan** kirjoitus Kunnioitusta ja Kuvionuotteja kertoo Orff-kurssilta saaduista vahvoista kokemuksista ja hyvistä vinkeistä musiikinopettamiseen. Orff-muistot Orivedellä talentuivat myös kuvahollaasiksi viikon tunnelmista.

Kauan odotettu kurssi alle kolmivuotiaiden parissa työskenteleville musiikkikasvattajille sai suuren suosion ja kouluttajajoukko oli alansa huippuluokkaa. **Hanna-Leena**

Tammiruusu kertoo kurssin sisällöstä kirjoituksessaan Musiikin iloa pienille ja vielä pienemmille.

Puheenjohtaja **Juuso Kauppinen** osallistui kesällä Salzburgissa pidettyyn Orff-yhdistysten tapaamiseen. Juuso tuo terveiset Salzburgin konferenssista.

Lehtemme uusi sarja esittelee Orff-yhdistyksiä eri puolilta maailmaa. Ensimmäisenä esittelyvuorossa on Kreikka.

Yhdistyksen myöntämän Wild Cardin saaja **Alexandra Coghill** kertoo millaista oli osallistua ensimmäistä kertaa kesällä järjestettyyn Maailman kylään Valkealassa.

Elisa Seppänen valmistui San Franciscon Level-kurssilta ensimmäisenä suomalaisena. Hän kertoo kurssikokemuksistaan Pedagogiikkaa flowssa ja flowta pedagogiikassa kirjoituksessaan.

Perinteinen JaSeSoy ry:n jäsenten syyspäivät Kiljavan opistolla keräsi runsaan osallistujajoukon. Allekirjoittanut tuo terveiset SyysSeSoysta Nurmijärveltä.

Toinen uusi sarja Ollaanko tuttuja jo? esittelee JaSeSoy ry:n jäsenistön kuulumisia. Ensimmäisenä esittelyssä ovat Koivuhaan koulun opettajat **Hanna Kostainen** ja **Heli Hytönen**.

Rytmikseen ilmoittautuminen käynnistyi jo. Tavataan Orivedellä!

Puheenjohtajan kynästä

JUUSO KAUPPINEN

Orff-Schulwerk ja hyvä elämä

IMITÄ ON HYVÄ ELÄMÄ? Moni meistä elää kiireistä arkea; kuinka sitä muka ehtisi pysähtyä arvioimaan omaa hyvinvointiaan. Rutiinista toiseen ryntäämisessä, jotta ehtisi tehdä sen kaiken, mitä pitää tarpeellisenä, ei helposti jää tilaa pohdinnalle, kokeiluille eikä millekään uudelle. Tuollaisessa elämäntilanteessa pysyväksi hivuttautuu sellainen tapa elää, jonka hektisyys ei olekaan itselle hyväksi. En minäkään löytänyt omien ruuhkavuosiensa aikana, ilman lastenhoitoapua neljän alle kouluikäisen lapsen kanssa omakotirakennusprojektin keskellä, aikaa filosofialle ja itsetutkiskelulle. Arki on usein tiukkaa voimavarojen mahdollisimman tehokasta jakamista oman tärkeysjärjestyksen mukaan.

Ehkä hyvää elämää voisi etsiä yrittämällä löytää vastaus neljään kysymykseen: miten voin vaikuttaa omaan henkiseen ja fyysiseen hyvinvointiini, suhteisiini kaikkiin ihmisiin; miten löytää mielekäs työ tai tarkoitus toiminnalleni? Voisiko hyvä elämä löytyä tekemällä valintoja niiden olosuhteiden mukaan, missä elää?

Ystävä ja ajattelija Markku Kaikkonen muisteli ensivaikutelmaansa Orff-pedagogiikasta. Hänen huomionsa kiinnitti siinä kolme asiaa: ilo, välittäminen ja kansainvälisyys. Pedagogiikka on ammatillinen käsite, mutta miten työstä voi löytää iloa? Vastaus siihen on löytynyt myös monille meistä, samasta paikasta kuin Markulle. Välittäminen on vuorovaikutusta, ja sekä tunteiden että ajatusten muuttamista teoiksi. Kansainvälisyys on vieraan kulttuurin avointa kohtaamista. Ehkä nuo kaikki asiat voisi tiivistää sanoihin tunne ja vuorovaikutus.

Toinen kolmiyhteys on Orff-Schulwerkin peruspilarit: pedagogia, taiteellisuus ja humanismi. Opettaminen ei ole pelkästään tiedon siirtämistä tai oppimaan saattamista: taidekasvatuksessa myös taiteen tulisi olla arvo sinänsä. Huma-

nismiin ainakin minä liitän halun etsiä ihmisen, myös lähimmäisen, parasta: sharing and caring.

Molemmat käsitteiden kolmiyhteydet yhdistämällä löytyy aiemmin mainitsemani neljä hyvän elämän Orff-osatekijää: henkinen hyvinvointi, suhteet muihin ihmisiin, tekemisen ja työn kokeminen mielekkäänä, ja viimeisenä hyvä kunto, jota voi ylläpitää vaikkapa tanssimalla. Itse löydän näistä syyn, miksi Orff-kursseilla on aina ollut niin hyvä olla.

Suomen ihka ensimmäisen Orff-kurssin tapaamisessa viime kesänä puhuimme siitä, mitä kaikkea elämästämme puuttuisi, mikäli emme olisi aikanaan lähteneet mukaan tähän pedagogiikkaan. Vastaukset olivat puhuttelevia: niin paljon elinikäisiä ystäviä, iloa arkeen ja työhön, ammattitaitoa, ja ennen kaikkea ilon pedagogiikalla oppineita lapsia ja nuoria, yhteisiä jaettuina kokemuksia ja unohtumattomia hetkiä Suomessa ja maailmalla. Meidän elämäämme Orff-pedagogia oli tuonut hyvin paljon hyvän elämän aineksia.

Mitä sitten on hyvä elämä minulle? Elämän voisi ajatella koostuvan hyvistä kysymyksistä. Vaikka ne olisivat päällisin puolin yksinkertaisia, ei kaikkiin vastauksen löytämiseen riitä edes itse elämä. Eikä tarvitsekaan. Hyvä elämä voi olla myös vastausten etsiminen sinänsä: pysähtyminen miettimään niitä asioita, jotka todella ovat omalle hyvinvoinnilleni tärkeitä.

Onneksi saamme tehdä sitä yhdessä.

Lähikuvassa Päivi Jordan-Kilkki

PEKKA EVIJÄRVI

Päivi Jordan-Kilkki on musiikinopettaja, musiikkiterapeutti, työnohjaaja ja perheterapeutti. Neljä eri ammatillista polkua ovat hienosti täydentäneet toisiaan. Hän on myös kouluttaja ja luennoitsija. On hän toki ollut myös mukana MUSISOI ry:n toiminnassa. Hän on myös Singerit-laulutriton laulaja. Aika monta juttua yhdelle ihmiselle.

Päivin oppivuodet

Niin kauan kun Päivin olen tuntenut, hän on aina opiskellut. Vuonna 1982 hän aloitti opinnot Sibelius-Akatemian musiikkikasvatusosastolla. Suurin kimmoke opiskeluun juuri Sibelius-Akatemiassa oli, että se oli ainut paikka, missä tuolloin opiskeltiin musiikkiterapiapäästä. Jo opiskelujen alkuvaiheessa Päivi osallistui MUSISOI ry:n toimintaan.

Mistä sait innostuksen Orff-pedagogiikkaan?

- Sibelius-Akatemian opettaja Petri Lehtikoinen oli pyytänyt Harri "Haase" Setälää kouluttamaan meitä, muistaakseni vuonna 1984. Se oli hyvin

innostavaa. Haase puhui meille kurssin päätyttyä MUSISOI ry:stä ja sen koulutuksesta, jostain seminaarista. Osallistuin vuonna 1987 Valtakunnalliseen Rytmii- ja liikuntaseminaariin ja siellä tutustuin mm. Jouni Kettuseen, Risto Järvenpäähän, Jukka Siukoseen, Eve Alhoon ja Hipsu Hautsaloon. Nämä ihmiset olivat silloin aktiivisesti mukana.

Mitä MUSISOI ry:ssä silloin tehtiin?

- Silloin oltiin vahvasti Orff-pedagogiikan äärellä. Muistan, että varsinkin Haase oli siitä valtavan innostunut. Soitettiin MS-Auditritonin maahantuomilla laattasoittimilla. Mukana oli musiikkiliikuntaa Inkeri Simola-Isakssonin johdolla. Soili Perkiökin oli mukana. Ja

tietenkin iki-ihana Jean Wilmouth muutamana kerran pääkouluttajana.

Yhtenä vuonna Päivi veti osin yhdessä Harri Setälän kanssa ja osin yksin Helsingin Annan-talossa Orff-musiikkiryhmiä. Vuodet 1988-89 hän oli MUSISOI ry:n hallituksessa, jonka puheenjohtaja oli äskettäin edesmennyt Matti Sarapaltio.

Tutkinnon täydentämistä

Päivi opiskeli Sibelius-Akatemiassa valmistuen 1990 musiikin kandidaatiksi, joka muutettiin myöhemmin musiikin maisteriksi. Opiskelut eivät kuitenkaan loppuneet tähän.

Päivi ryhmätyössä Rytmiseminaarissa, joka järjestettiin 1987 hotellin Rauhalahdessa Kuopiossa.

Eikö yksi tutkinto olisi riittänyt?

- Eivät ne ole tutkintoja, enemminkin täydennyskoulutuksia. Minun tarinassani olennaista on, että lähdin Sibelius-Akatemiaan, koska siellä oli mahdollista opiskella musiikkiterapiaa. Kaikki nuo myöhemmät opiskelut ovat liittyneet terapia-alan koulutuksen täydentämiseen.

Toiminnallisen musiikkiterapiamenetelmäkoulutuksen Päivi teki opiskelunsa viimeisinä vuosina. Musiikinopettajan ja musiikkiterapeutin tehtävien hoitaminen samanaikaisesti osoittautui vaikeaksi, koska roolijaot olivat erilaisia. Päivi valitsi musiikkiterapian. Se on vaatinut päivittämistä ja täydentämistä. Vaikka Päivi on toiminut musiikkiterapeutina pitkään, hän on koko ajan huomannut toimivansa lähellä musiikkikasvatusta. Sydän sykii koko ajan kasvatukselle, ja häntä on aina kiinnostanut se, mitä musiikkiterapiasta voidaan tuoda musiikkikasvatuksen maailmaan.

- Olen myös kouluttanut musiikkiterapeutteja. Mutta kun musiikkiterapian saralla olin toiminut jo liki 20 vuotta, tuli sitten eteen se piste, että siihen rinnalle piti saada vielä jotain muutakin. Lähdin työnohjaajakoulutukseen, joka oli ollut pitkäaikainen haaveeni ja jota olin itse asiassa tehnyt koko ajan omien opiskelijoideni ja opettajille suunnattujen työnohjausryhmien kautta. Työnohjaajana toimiminen on itselleni äärimmäisen inspiroivaa. Tämä työ on

antanut minulle erittäin paljon koulutajana ja opettajana.

Työnohjaajaksi valmistuttuaan Päiviä pyydettiin mukaan työnohjaukseen ja perheterapiaan keskittyvään koulutusorganisaatio Dialogic Oy:öön. Firmassa työntekijöitä on seitsemän ja se painottaa työskentelyssään nimensä mukaisesti dialogisuutta. Uuden painopisteen valinta oli tervetullut ja lähellä Päivin aikaisempia työskentelytapoja. Mentytään Dialogiciin hän kohtasi uuden haasteen: uudessa työssä olisi hyvä olla myös perheterapeutin koulutus. Niinpä hän opiskeli perheterapeutiksi ja opiskelee nyt parhaillaan perheterapeuttien kouluttajaksi.

- Koulutus kestää vielä puolitoista vuotta, mutta sitten minun kouluni on käyty – ainakin vähäksi aikaa. Polku perheterapeutiksi ja perheterapian kouluttajaksi on ollut antoisa ja mielenkiintoinen. Ammatillisesti olen ollut siihen hyvin tyytyväinen. Siinä yhdistyvät hienosti aikaisemmat kokemukseni ja ajatukseni niin ihmisten kohtaamisen kuin perheiden merkityk-

sen näkökulmasta. Dialogisuus on ollut minulle tärkeä asia jo aiemminkin niin muusikkona, musiikkikasvattajana ja musiikkiterapeutina. Perustavana ajatuksena ajatus siitä, että musiikki on dialogia, jossa ei tarvita sanoja. Siinä eletään yhteisessä tunnekokemuksessa musiikin kautta.

”Musiikki on dialogia, jossa ei tarvita sanoja.”

Musiikkipedagogin käsikirja

Reilu vuosi sitten ilmestyi Päivi Jordan-Kilkin, Eija Kauppisen ja Eeva Viitasalo-Korolaisen toimittama Musiikkipedagogin käsikirja. Kirja on opas musiikin- ja soitonopetuksesta kiinnostuneille ja sen keskeisenä teemana on vuorovaikutus.

Kuinka lähdit mukaan kirjan toimittamiseen?

- Se oli mielenkiintoinen projekti. Lämpimät muistot ja kunnioitus edesmenneelle yhteistyökumppanilleni Eevalle. Kaikki lähti siitä, että hän pyysi minua luennoimaan Keravan musiikkiopiston opettajille aiheesta oppilaan kohtaaminen ja erilaiset oppijat. Luennon jälkeen Eeva sanoi, että tätä pitää saada lisää. Hän haki ja sai opetusministeriön Osaavaa-projektin kautta rahoituksen ja yhdessä Kirkkonummen ja Keravan musiikkiopistojen kanssa

järjestin 50 tunnin koulutuspaketti teemalla ”Erilaisuuden kohtaaminen musiikkioppilaitoksessa”. Koulutuksen keskeisiä teemoja olivat muun muassa lasten ja nuorten kehitys, dialoginen kohtaaminen ja vuorovaikutus, erilaiset oppijat ja yhteisönä toimiminen. Tärkeässä roolissa oli myös työnohjaus, jossa käsiteltiin arjen opetustilanteista nousseita kysymyksiä. Projektin kuluessa totesimme, että näistä teemoista pitää koota kirja. Kirjan tekemisessä oli aktiivisesti mukana myös Eija Kauppisen opetushallituksesta.

Päivin oma artikkeli Musiikkipedagogin käsikirjassa käsittelee dialogisuutta musiikinopettajan työssä. Päivi kirjoittaa, että dialogisuus on lähtökohta sille, että oppilas voi oppia. Musiikki on itsessään äärimmäisen dialoginen väline, koska se rikkoo raja-aitoja, luo tunneyhteyttä ja tuottaa mielikuvia. Terapeuttisessa mielessä se on jo itsehoidollinen väline. Englantilainen biologi ja tutkija Colwyn Trevarthen on tutkinut äidin ja lapsen varhaisinta vuorovaikutusta ja on sanonut äärimmäisen viisaasti: ”me kaikki olemme musikaalisia syntymästä lähtien”. Lapselle puhuessaan äidin käyttämät puheen äänenpainot, rytmit ja sävyt ovat enemmänkin musiikillista puhetta. Äiti koko ajan liittää äänensä suhteessa lapsen olemiseen. Pieni lapsi taas pystyy alusta asti sovittamaan kehonsa liikkeitä äidin puheeseen, sen rytmiin ja melodiaan. Puheesta on löydettävissä musiikin elementit. Se mikä tässä musiikillisessa yhteydessä on olennaista on se, että se rakentuu tunneyhteyteen, joka tukee lapsen kasvua. Tässä tunneyhteydessä äiti ”luo musiikkia” vuorovaikutuksessa lapsen kanssa ja se on äärimmäisen merkityksellistä. Terapeuttina Päivi on nähnyt paljon lapsia, joilta puuttuu tämä merkitys. Juuri tämä tunneyhteys ja siitä muodostuva merkitys on Trevarthenin mielestä kaiken oppimisen perusta.

”Dialogisuus on lähtökohta sille, että oppilas voi oppia.”

Myös motivaatio syntyy tunneyhteydestä, ja motivaatio puolestaan edesauttaa ja mahdollistaa tarkkaavaisuuden suuntaamisen meneillään olevaan asiaan. Kärjistäen voidaan sanoa, että jos kohtaamisesta puuttuu tunneyhteys ja merkitys, ollaan tilanteessa, jossa oppilas miettii, miksi hän opettelisi yhtään mitään. Tunneyhteyden kautta kasvaa myös arvostava kuunteleminen. Jo musiikissa itsessään on sitä elementtiä, missä me olemme eläneet varhais-

Toiminnallisessa musiikkiterapia -menetelmässä käytetään rumpuja ja symbaaleja.

sa vuorovaikutuksessa. Se ei tarvitse sanoja. Tämän kautta voidaan tehdä paljon asioita. Voidaan rakentaa mielenkiintoa, suunnata tarkkaavaisuutta, löytää persoonallisen kasvun välineitä, kohtaamista ja merkitystä.

- Olen miettinyt, että musiikkikasvatuksessa tällaisia asioita voisi korostaa enemmän. Ne onnistuvat, jos musiikkikasvatuksessa ei painoteta pelkästään tiedollisia ja taidollisia seikkoja. Trevarthenin mielestä opetuksessa on olennaista opettajan eläväisyys. Se, kuinka musiikki elää opettajassa itsessään ja kuinka hän uskaltaa olla musiikillisesti elävä itse. Pitää myös uskaltaa kohdata oppilas. Omalla esimerkillään opettaja näyttää mallin kuinka voidaan elää suhteessa musiikkiin. Trevarthen painottaa improvisaatiota, jotta lapsen oma eläväisyys säilyy ja ettei se tukahdu rakenteisiin. Tähän lähtökohtaan eivät ensivaiheessa kuulu oikeat ja väärät äänet. Minun ajatukseni on: ”jotta oppisin soittamaan Mozartia, minun on löydettävä Mozart itsestäsi”.

”Omalla esimerkillään opettaja näyttää mallin kuinka voidaan elää suhteessa musiikkiin.”

Toiminnallinen musiikkiterapia -menetelmä

Toiminnallinen musiikkiterapia -menetelmä on ollut tärkeä osa Päivin ammatillista toimintaa. Menetelmä sai alkunsa Ruotsista, Upsalasta, missä menetelmän isä, jo edesmennyt Lasse Hjelm työskenteli haastavien, erilaisia neurologisia oireyhtymiä omaavien lasten kanssa. Näillä lapsilla oli laaja-alaisia kehityksen, oppimisen ja kielenkehityksen vaikeuksia ja lukihäiriöitä tai autistisia piirteitä. Hän teki yhteistyötä toiminta- ja fysioterapeuttien kanssa ja sitä kautta hän mietti, kuinka musiikin keinoin voidaan tukea lapsia, joiden kehityksessä on ongelmia.

- Hjelm tuli Suomeen MBD-lasten perheille suunnatuille leireille pitämään musiikkiterapiaa MBD-lapsille Suomen Lastenhoitoyhdistyksen leireille Lappohjan Högsandiin. Petri Lehtiköinen oli saanut tästä vinkkiä ja vei meidät musiikkiterapian opiskelijat sinne Lassea kuuntelemaan. Tämän reissun jälkeen otin itse myöhemmin yhteyttä

Päivi kotonaan Keravalla.

Högsandiin etsien kesätöitä. Viisi ke-sää olin sitten siellä, ensin ohjaajana ja myöhemmin sopeutumisvalmennus-kursseilla lasten musiikkiterapeuttina. Tätä kautta sain olla Lasse Hjelmin assistenttina, silloin perehdyin tähän menetelmään ja opettelín hänen työtä-

mitä esimerkiksi terapeuttina odotan. Minä rytmittän kaikkea sitä, mitä lapsi tekee. Teen lapsen soiton kuuluvaksi ja näkyväksi. Vuorovaikutus on koko ajan vahvasti mukana. Kehonkielen, eleiden, ilmeiden ja musiikin kautta luodaan dialogia. Kattausta muutetaan

kittävästi. Mitä mieltä olet tästä?

- Se on aivan älytön juttu. Suomen musiikkiterapiayhdistys on hakenut ammattinimikettä ja laillisuussuojaa musiikkiterapialle jo pitkään. Laki-miesten avustamina olemme lähettä-neet kirjelmiä ministeriöön ja edus-kuntaan. Verohallinto miettii ratkaisua. Musiikkiterapiaa ei lueta terveyden-huollon viralliseksi hoitomuodoksi, ja sillä perusteella musiikkiterapia olisi arvonnäkökohtaan. Musiikkiterapeu-tit ovat olleet keskenään eriarvoisessa asemassa, koska eri paikkakunnilla on ollut verotuksen osalta omat vaihtelevat käytäntönsä. Nykyisessä Valvirassa, entisessä Terveystieteiden tutkimuskeskuksessa on ollut vahva kanta siihen, että musiikkiterapiaa ei hyväksytä lailliseksi terveydenhoitoalan muodoksi. Suomen musiikkiterapiakoulutusten kehittämissuunnitelma (SUMUKE) on tehnyt työtä sen eteen, että musiikkite-rapiakoulutus vastaa sisältöltään psy-koterapiakoulutuksia, mutta tämä ei ole riittänyt.

Kaksi lyhyttä kysymystä

Oletko ajatellut väitellä tohtoriksi?

- Olen ajatellut, mutta se on nyt tällä erää ohitse. Tein tutkimustyötä 3 vuotta, mutta silloiset elämäntilanteet tyssäivät väitöskirjan loppuun saattamisen. Tällä hetkellä työnohjaus on minun juttuni. Myös koulutus, musiikki- ja perhetera-pia ovat minun juttujani. Lähivuosina tulen näkemään, kuinka ne painottuvat keskenään. Aina tulen kuitenkin teke-mään musiikkiterapiaa. Se on asia, josta en luovu.

Kuinka toteutat muusikkoutuksen?

- Laulan lauluyhtyeessä Singerit, joka on minun työssä jaksamisen elin-ehto. Musiikkikasvattajalle ja -tera-peutille oma muusikkous on lähtökohta sille, että voi olla elävä ja säilyä elävänä omassa työssään. Minulle se tarkoittaa sisäistä laulamista pakko. Singerit on kolmen naisen lauluyhtye, joka laulaa 40-50 -luvun musiikkia Harmony Sistersien tyyliin. Säestäjänä on pianisti, joskus myös komppiryhmä. Ohjelmis-tostamme löytyy vähän muutakin aina joululauluista jazzastaviin sävelmiin. Viime keväänä meillä oli 10-vuotiskon-sertti.

Singerit.

paansa. Myöhemmin laajensimme yh-teistyötä järjestäen mm. Toiminnallisen musiikkiterapia-menettelmän ammatil-lisia opintoja Sibelius-Akatemian täy-dennyskoulutuskeskuksessa.

Päivin mielestä toiminnallisella mu-siikkiterapia-menettelmällä on paljon annettavaa opetukseen ja kasvatukseen. Se on nerokas tapa tukea lapsen kehi-tystä. Siinä terapeutti soittaa pianoa ja lapsi erilaisia rumpuja ja symbaaleja. Terapeutin soittamia melodioita vastaa-vat tietyt lapsen toteuttamat soitto- ja toimintatavat. Näihin loogisesti etene-viin melodioihin ja toimintatapoihin on kätketty lapsen kehityksen vaiheet.

Terapeutin tehtävänä on seurata muun muassa lapsen tasapainon hal-lintaa, oikean ja vasemman käden hahmottamista ja niiden yhteistyötä, toimintarytmiä ja tilan hahmottamista. Terapiassa ei puhuta juuri ollenkaan, vaan työskennellään musiikin kautta. Esimerkiksi melodioiden kautta tuetaan muistia ja sitä kautta toiminnan ohjaus-ta. Ohjeet tulevat musiikin kautta, mikä tukee vahvasti auditiivista hahmotta-mista. Tämä on koko kielen kehittymis-en ja oppimisen perusta. Tämä auttaa lasta olemaan suhteessa ympäristöön, mitä tarvitaan oppimisessa paljon. Olennainen ajatus on ”spela med, spela inte för”

- Kaikki lähtee siitä, että en tee asioita lapsen puolesta, vaan yhdessä hänen kanssaan. Oleellista on lapsen oma rea-gointi ja omat oivallukset eri tilanteis-sa. Vastauksen ei tarvitse aina olla se,

esim. soittimia muuttamalla niin, että oppilas voi itse päättää mihin ollaan menossa.

Terapiatuokiassa monesti riittää, että lapsi on tavalla tai toisella aktiivinen, esimerkiksi pienellä liikkeellä, mihin terapeutti puolestaan vastaa musiikilla. Aivot toimivat niin, että toistojen kautta asiat tulevat muistijärjestelmään, lyhyt-kestoisen kautta pitkäkestoiseen. Mu-siikki perustuu jännitteiden purkautu-miseen, joka saa ihmiset kuuntelemaan ja reagoimaan. Reagointi voi tulla pit-känkin työstimisen jälkeen.

- On tärkeää, että lapsi löytää oman rytminsä ja pystyy toteuttamaan sitä. Rytmien kautta jäsenyyttä fyysinen toiminta. Onhan esim. käveleminen rytmii. Toiminnan ohjauksen näkökulmasta ilman rytmiä lapsi ei pysty toimimaan. Oppilaalla on oltava kokemus oma-sta toimintarytmistä, sen jälkeen hän pystyy sopeuttamaan omaa rytmiä toi-sen rytmiin. Auditiivinen havainto on voimakas väline. Mitä laajempi suhde meillä on erilaisiin ääniin sitä selkeäm-min me voimme reagoida ympäristöön. Se on turvallisuutta.

Musiikkiterapialle ehdotetaan arvonnäkökohtaa

Musiikkiterapia muuttunee lähitule-vaaisuudessa arvonnäkökohtaiseksi toi-minnaksi. Käytännössä asiakkaiden näkökulmasta tämä tarkoittaisi, että te-rapiatuokioiden hinnat kallistuisi mer-

Orff-Schulwerk Fundamentals of Creative/Elemental Dance for Children in Elementary School Age

CHRISTA COOGHAN

Christa Cooghan.

The Orff Schulwerk approach values the musical, poetic body in relation to music. It is based upon the assumption that everyone can dance musically, with intention and purpose. Bodily perceptions and communication, learning and understanding through the body and the body's knowledge are all a part of this way of working. The Orff Schulwerk approach is one in which music and dance need one another. Moving to music helps us to understand that music, gives us insights into rhythm, melodic line, phrasing and perhaps most importantly, to help us connect to the expressive power of music.

skipping, leaping, falling, bending, twisting; and dance parameters such as tempo, size and strength, are explored in all their expressive, communicative variety.

The theoretical model that has established basic principles for movement as well as one that offers possibilities for continued learning in inductive and deductive contexts is based upon the theories of Rudolf von Laban¹ and those researchers who developed these ideas with him and continued on after his death.² Laban's

movement which include:

The space: where is the body in space? How is the space utilized and made apparent? We see space through the size, the direction, the pathway, the level, or spatial relationship of movement.

The quality (or dynamics): how does the movement take place? Is the muscular tension needed to complete a movement strong or delicate (the weight factor)? Is the time in which it takes to do a particular movement lively, quick or sudden? Or is it rather leisurely, continuous (the time factor)? Is a movement performed in a clearly aimed manner – straight and direct? Or is it a movement that meanders, that doesn't need to get to the point (the space factor)? And finally there is the flow factor: is the movement carefully and deliberately executed (cutting out a paper figure; stepping over cracks in the pavement; learning to play an instrument? Or is it movement that moves freely and easily – going with the flow, so to speak.

CREATIVE, OR ELEMENTAL, dance begins with the experience of physical consciousness and the exploration of dance elements through clearly structured improvisational play. The child is not taught a style or technique (as is the case of ballet, jazz, hip-hop, butoh, or african styles) or specific dances (from folk traditions) but rather is asked to discover individual ways of expressing ideas, thoughts, and feelings through movement and thus develop a personal kinesthetic signature. The natural movements of children such as running,

categories of movement offer a comprehensive, rich and non-judgmental framework in which to better understand the unique personality of a body dancing.³ We begin with the instrument: the body itself – the body parts, the body actions and the shapes the body can make.

This instrument then plays with the various parameters or categories of

¹ Rudolf von Laban (1879-1958). *Modern Educational Dance* (1948). *Choreutics* (1966). *The Mastery of Movement* (1980, 4. Edition). All published by London: MacDonald and Evans.

² Bartenieff (1980); Lamb (1965) North (1972); Presont-Dunlop (1963, 1998).

³ Laban referred to the „art of movement“ in *Modern Educational Dance*.

The relationship: with whom or with what does the body create relationships? One creates a relationship through focus; through proximity; through surrounding, without touch; through touch; through sharing weight. Relatedness is also shown through shadowing or mirroring, through body designs and linear patterns.

Time structures were evidenced for Laban through the combination of the weight, space, time and flow factors. He defined rhythm as being impulsive, impactful, swinging, percussive, vibratory or unaccented. Adapting Laban's idea to Orff Schulwerk means also integrating established music parameters into the terminology of creative dance. Thus we have the category of time: the when of the movement. Here the familiar parameters are the beat or pulse; metered and unmetered (including time signature, ostinato pattern, accent, anacrusis; or breath, sensed, clock time); tempo (connected to Laban's sudden and sustained time factor) and lastly, timing relationships such

as unison, canon, before or after, faster or slower than.

Music and musicality are intimately connected to dance and creative dance offers a broad access in realizing this connection. Dance is rhythmic but also melodic; it has sweeping breath phrases and also embodies the excitement of the beat. Children discover parallels in ideas of form and structure, be it that smallest building block - the phrase - or the AB form or the extended rondo form. They draw bridges between musical and dance parameters such as tone color and movement quality or pitch and movement levels. Music begins to be understood on an analytical level. Concepts such as legato and staccato or accents as well as qualitative structures are understood in their muscles. But of course children react to rhythm and to the powerful atmospheric pull of music as well. Their senses are awakened, their imaginations are stimulated and thus music becomes internalized on emotional and associative levels; children learn to interpret music - not visualize it - in their very own personal,

aesthetic and physical way.

The music-movement⁴ dialogue that began to be shaped between 1924 and 1944 by Carl Orff and Dorothee Günther, by Gunild Keetman and Maja Lex, became a platform for experimentation and artistic-pedagogical study that continues today. They understood then what the music ethnologist John Blacking wrote many years later:

"...so often, the expressive purpose of a piece of music is to be found through identification with the body movements that generated it...without this kind of coordination, which can be learned only by endless experimentation...there is little possibility that music will be felt."⁵

⁴ The initial use of the word movement in this context was in use at this time to distinguish the new free and creative, improvisatory dancing from the hardened, seemingly inflexible, old-fashioned ways of ballet. See Michael Kugler: *Elementarer Tanz - Elementare Musik: Die Günther-Schule 1924-1944* (2002). Schott Musik, Mainz.

⁵ John Blacking: *How Musical is Man?* (1973) Seattle and London: University of Washington Press, p. 110.

Everyone can dance musically, with intention and purpose.

Temperamentti ohjaa lasta ja lasta ohjaavaa aikuista

LAURA TARVONEN

Temperamentin huomioiminen lapsi- ja oppilastuntemuksen rakentamisessa on tärkeää. Temperamentin biologinen pohja ohjaa jokaisen ihmisen käyttäytymistä. Temperamentin tuntemus auttaa kasvattajaa ja opettajaa ohjaamaan lasta oikein.

LIISA KELTIKANGAS-JÄRVINEN on tunnettu suomalainen psykologi. Hänet tunnetaan erityisesti työstään temperamentin saralla. Keltikangas-Järvinen määrittelee temperamentin yksilöllisinä, biologiaan pohjaavina taipumuksina tai valmiuksina reagoida tietyllä tavalla sekä ympäristöön että sisäisiin tiloihin, kuten nälkään, kipuun, väsymykseen tai tunnemyrskyihin. Taipumukset ovat synnynnäisiä, ainakin osaksi perinnöllisiä, ja seurausta biologisista eroista keskushermoston aktiivisuudessa.

Kasvattajien ja opettajien on tärkeää tiedostaa temperamentin biologinen pohja. Käyttäytymisen temperamentitietot johtuvat eroista ihmisten aivojen ja keskushermoston neurokemiassa ja -fysiologiassa. Kasvatuksella tavoitellaan sosiaalista ja toiset huomioonottavaa käytöksen opettamista, ei temperamentin muuttamista. Tieto erilaisista temperamenttipiirteistä auttaa kasvat-

tajaa ja opettajaa ohjaamaan lasta oikein, tarvittaessa lisäämään neuvoja ja vähentämään moitteita. Keltikangas-Järvinen kuvaa kirjassaan Temperamentti, stressi ja elämäntilanne, miten "kasvatus ja kulttuuri määräävät lopulta sen, miten temperamenttia saa osoittaa ja mitä piirteitä saa tuoda ilmi. Jotkut piirteet joutuvat alusta saakka niin voimakkaan muokkauksen kohteeksi, että ihminen joutuu joka kehitysvaiheessa temperamenttinsa kanssa vaikeuksiin".

Temperamenttipiirteiden tuntemus

Temperamenttipiirteitä tuntemalla kas-

YLLÄ Ruusutorpan koulun 4L luokka ja opettaja Liisa Kantonen Espoosta harjoittelevat musiikintunnilla vuorovaikutustaitoja ja ryhmän kuuntelua.

vattaja ja opettaja ymmärtää lasta paremmin. Lähestykö lapsi uusia asioita, vai pyrkikö enemmän välttämään? Uuteen ihmiseen, asiaan, odottamattomaan tapahtumaan tai sosiaaliseen tilanteeseen suhtautuminen on synnynnäisen temperamentin ohjaamaa. Temperamentti ohjaa yhtä lailla lapsen ärsykkeestä kokemaan reaktiota. Sama tilanne on toiselle mahdollisuus ja toiselle uhka. Siinä missä yksi hakee elämyksiä, toinen pyrkii välttämään harmia viimeiseen asti. Myös muutoksiin sopeutuminen on lapsen kaikkea toimintaa ohjaava temperamenttipiirre. Hidas sopeutuminen tuo haasteita arkeen. Hitaasti sopeutuvan lapsen käyttäytymistä voidaan pitää uhmakkaana, häntä moititaan ja pidetään hankalana. Yhtä lailla aktiivisuus voi "kääntyä lasta vastaan". Liian nopea lapsi on jatkuvasti törmäyskurssilla ympäristönsä kanssa. Temperamenttipiirteitä

Kasvatuksella tavoitellaan sosiaalista ja toiset huomioonottavaa käytöksen opettamista, ei temperamentin muuttamista.

aktiivisuudella tarkoitetaan motorista aktiivisuutta; intensiteettiä, voimaa ja nopeutta, jolla ihminen toimii. Sosiaalisuus temperamenttipiirteensä tarkoittaa seurallisuutta. Onko lapsi luontaisesti kiinnostunut muista ihmisistä, hakeutuuko aktiivisesti heidän luokseen, vai nauttiiko lapsi enemmän omista leikeistä ja pienessä, tutussa ryhmässä toimimisesta?

Sosiaalisuus ja sosiaaliset taidot – positiivisen palautteen merkitys kaikille lapsille

Sosiaalisuus ja sosiaaliset taidot sekoitetaan arkipuheessa usein toisiinsa. Keltikangas-Järvinen määrittelee sosiaalisuuden synnynnäisenä temperamenttipiirteensä ja sosiaaliset taidot kasvatuksen ja kokemusten myötä opittuina taitoina. Pienen lapsen sosiaalisuus saa aikaan hyväksyviä ja ihailevia katseita. Ihmiset ottavat helposti kontaktia sosiaaliseen lapseen, ja jatkuva positiivinen palaute helpottaa sosiaalisten taitojen oppimista. Näin ollen sosiaalisen lapsen itsetunto ja itsearvostus kehittyvät ja positiiviset kerrannaisvaikutukset ovat merkittäviä. Käänteisesti ajatellen ei-sosiaalinen lapsi saa huomattavasti vähemmän kannustavaa ja ihailevaa palautetta. Tässäkin tapauksessa vaikutukset ovat kauaskantoisia. Kasvattajien tietoinen läsnäolo ja lapsituntemus nousevat suureen arvoon, jotta ei-sosiaaliset lapset saisivat runsaasti kokemuksia ihailevista ja hyväksyvistä katseista. Kannustava ja positiivinen palaute on erityisen tärkeää juuri heille.

Temperamentin tuntemus ohjaa viisaaseen ja lempeään kasvatukseen

Temperamentin aikaansaamia haasteita voidaan vähentää tietoon perustuvan ohjauksen avulla. Synnynnäisen temperamentin piirteitä on helpompi katsoa toisessa, kun tietää ja ajattelee, että

kyse ei ole oikuttelusta. Temperamentin tuntemus auttaa ihmistä ymmärtämään omaa ja toisten käytöstä. Ihmissuhteiden perusohjeeksi tarjotaankin ajatusta, että se mukautuu, jolle se on helpompaa. Aikuiselle ehkä?

Temperamentti näkyy selvimmin yllätyksellisissä tilanteissa ja temperamentin merkitys riippuu tilanteesta. Lapsen temperamentin määrittelemisen vaikeaksi, kertoo usein enemmän aikuisten odotuksista; miten vaikea ja vaativa kasvatettava lapsi on aikuisen näkökulmasta. Tässä yhteydessä on tärkeää korostaa, että lapsen stressi, joka johtuu temperamentin ja vaatimusten välisestä ristiriidasta, ilmenee usein käytöshäiriönä. Temperamentin huo-

mioiminen lapsituntemuksen rakentamisessa on hyvin tärkeää. Varhaiset kokemukset ensimmäisistä vuorovaikutustilanteista rakentavat lapsen minäkuvaa ja turvallisuudentunnetta. Temperamentti vaikuttaa lapsen identiteetin kehitykseen. Vanhemmat, kasvattajat ja opettajat voivat lapsen temperamentin tunnistaessaan ja tuntiessaan ohjata viisaasti ja lempeästi lapsen kasvua.

LÄHDE:
Keltikangas-Järvinen, L. 2008.
Temperamentti, stressi ja elämänhallinta. Helsinki: WSOY.

Kunnioitusta ja kuvionuotteja

Orff-kursseilta ja Resonaarin koulutuksista tukea omalle opettajuudelle

SANNA ISOPAHKALA

KUN NÄEN MIEHEN ensimmäistä kertaa, ajattelen, että mikähen tyyppi tuo oikein on. Enkä kuulemma ole ainoa, nimittäin näin mies itse sanoo kuvaillessaan ihmisten reaktioita: "... bussissa minun vieressä on viimeinen tyhjä paikka, mihin joku uskaltanut istumaan".

Mutta sitten mies, josta nyt kirjoitan, aloittaa ensimmäisen oppituntinsa, enkä enää muista ennakkoluulojani. Mies on Markku Kaikkonen, erityismusiikkikoulu Resonaarin johtaja ja opettaja, mutta minä tunnen hänet erityisesti Orff-pedagogiikan kursseilta Orivedeltä.

Kun minulta pyydettiin tekstiä tähän julkaisuun, kysyin, saanko kirjoittaa siitä, mitä olen vuosien aikana oppinut Markku Kaikkoselta. Sain luvan, joten, Markku Kaikkonen, ota tämä vastaan rehellisenä kiitoksena ja kunnianosoituksena.

Jo ensimmäisen Markun tunnin jälkeen olen ihmeissäni hänen pedagogin taidoistaan. Pelkästään hänen sanaton ohjeistuksensa saa minut kiemurtelemaan kateudesta. Kunpa osaisin itsekin! En muista, mitä teimme, mutta muistan sen tunnelman. Se oli alusta asti hyväksyvä, kannustava, rohkaiseva. Ajattelin, tuollaiseksi minäkin haluan tulla! Haluan osata opettaa, ohjata ja ennen kaikkea hyväksyä erilaisuutta yhtä taitavasti.

Vaikka olin kuullut kuvionuotteista, en ennen ensimmäistä Orff-kurssia tiennyt mitä ne ovat ja miten niitä käytetään. En myöskään tiennyt, mikä Resonaari on, ja millaista työtä Markku koulullaan tekee. Mutta silti minuun teki vaikutuksen se, miten hän puhui "omista muusikoistaan". Kun Markku

puhuu oppilaistaan, hänen äänestään kuultaa aina ylpeys. Oman opettajanurani olen aloittanut huonokuuloisten lasten parissa. Jo silloin sydäntäni särki usein se, miten moni heistä tuli kohdeluksi hiukan tyhmänä tai avuttomana. Usein pelkäsin eniten sitä, etten itsekkään osaa kohdella heitä oikein.

Opetustyö kaikenlaisten lasten ja nuorten kanssa on useimmiten antoisaa ja ihanaa. Joskus se on kuluttavaa, sydäntä raastavaa ja tilanteet muuttuvat niin nopeasti, että saman päivän aikana saattaa olla ensin aivan fiiliksissä ja sitten harkita alan vaihtoa. Itse yhä nuorena opettajana vaikuttanut usein kokeneiden kollegoiden työstä. Markku Kaikkoselta olen musiikin myötä oppinut erityisesti oppilaiden kohtaamista.

Opiskeluaikana olin törmännyt Simo Skinnarin käsitteeseen Pedagoginen rakkaus. Jos joku teistä vielä miettii, mitä se mahtaa olla, pyydän: mene Resonaarin koulutukseen. Joskus Markku on näyttänyt meille videoklippejä joko omilta tunneiltaan tai muusikoidensa esityksistä. Voin kertoa, etten ole ainoa, jonka silmistä on tuolloin vesiputous lähtenyt liikkeelle.

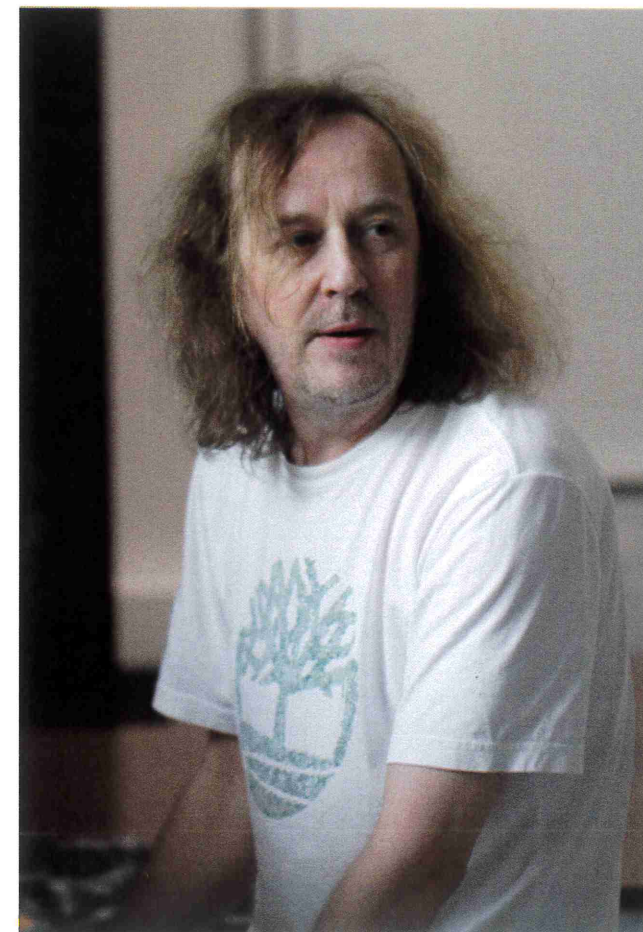
Katsomme videolta, miten lapset ja nuoret soittavat ja laulavat, ja se saa meidät itkemään. Miksi? Ainakin minun itkuni syntyy näissä tilanteissa siitä, kun näen jonkun kohtelevan erityisiä lapsia ja nuoria, yhteiskun-

tamme hauraimpia, niin hellävaroin ja kauniisti.

Sitä on pedagoginen rakkaus. Skin-nari määrittelee sen olevan "omassa ja toisen persoonassa ilmenevää henkistä ainutlaatuisuutta kunnioittavaa ja rakastavaa läsnäoloa ja toimintaa".

Opettajan ja oppilaan suhteen peruskivi on aina kunnioitus

Viime elokuussa sain mahdollisuuden osallistua Resonaarin ilmaiseen Kaik-

Markku Kaikkonen.

→ "Markku Kaikkoselta olen musiikin myötä oppinut erityisesti oppilaiden kohtaamista".

↓ Orff I -kurssilaiset 2014 tutustuvat yhteisöön perustaitoihin.

Rytmin kokemista liikkeen ja tanssin kautta.

ki soittaa - koulutukseen. Ensimmäistä kertaa kävin koulussa, jossa oppilailla oli lupa liikkua vapaasti. Tai ainakin sellaisen kuva syntyy, kun oppilaat ovat luontevasti mukana toiminnassa niin keittiössä kuin opetustilanteessa. Monilla erityislapsilla ja -nuorilla on vaikeuksia kohdata tuntemattomia ihmisiä. Uudet tilanteet saavat heidät hermostumaan tai esittämään jotain roolia. Monet heistä kärsivät levottomuudesta joka tapauksessa, oli kyseessä outo tai tuttu tilanne.

Resonaarissa tapaamani oppilaat ovat rauhallisia, kohteliaita ja ystävällisiä. He katsovat vieraita silmiin, kertovat missä voi täyttää vesipullon ja mistä löytyy haarukoita. Toisiinsa he suhtautuvat enimmäkseen kannustavasti. Kun kysymme, saako heitä kuvata, he lupaa vain siinä tapauksessa, että kasvot näkyvät. Mietin, mitä kaikkea vuosien aikana on tapahtunut, jotta Resonaarin oppilaat ovat oppineet tämän kaiken?

Varmasti rumpupalikoita on välillä heitelty seinille ja joskus opettaja on ollut se ainoa muusikko, kun oppilaat ovat istuneet hiljaa seinään päin katsoen. Mutta sitten opettaja on kerännyt

oppilaat taas piiriin, ehkä he ovat ensin vain katselleet toisiaan, sitten menneet piirin keskelle rauhallisesti, nopeasti, äänettömästi, silmät kiinni käsistä pitäen. Luottamus on rakentunut askel askeleelta ja pian musiikki on taas vienyt heidät kaikki kohti uusia tunnelmia. Kun perustus on kunnossa, rakennus kestää, me tiedämme. Opettajan ja oppilaan suhteen peruskivi on aina kunnioitus.

Elokuisessa Resonaarin koulutuksessa on kuuma, ulko-oven on pakko olla auki ja siksi ampieiset häiritsevät. Markun musikit istuvat silti rauhallisesti paikoillaan, tekevät ohjeen mukaan rytmejä, soittavat ja laulavat ja sitten taas kuuntelevat. Niin toimii vain oppilasryhmä, joka kokee olonsa turvalliseksi. Niin turvalliseksi, että siinä tunnelmassa voi vain levätä.

Lähden Resonaarin koulutuksesta kohti tulevaa syksyä ja Orff-pedagogiikan lopputyötä kuvionuotit laukussa. Olen saanut paljon hyviä vinkkejä

musiikinopetukseen. Olen oppinut lisää kuvionuottien käytöstä ja saanut valmiita harjoitteita, joilla kehittää oppilaiden rytmittajua. Mutta ennen kaikkea opettajidentiteettini on taas saanut kehittyä myötätuulessa.

Salzburg Forum

JUUSO KAUPPINEN

Mozart, Alpit, Sacher-leivos kahvila Sacherissa, musiikkijuhlat, The Sound of Music-elokuvan maisemat - ne ovat kaikkien tuntemaa Salzburgia. Tuosta itävaltalaiskaupungista löytyy vielä paljon muutakin, muun muassa Mozarteum-akatemian alainen Orff-instituutti. Siellä kokoontuu vuosittain Orff Forum Salzburg - maailman Orff-yhdistysten ja -oppilaitosten kattojärjestö.

Sen tehtävä on kerätä, dokumentoida ja levittää Orff-Schulwerkiin liittyvää tutkimusta ja pedagogiikkaa, tukea yhteydenpitoa maailman Orff-yhdistysten ja -oppilaitosten välillä, olla neuvonantaja pedagogisissa kysymyksissä, ja järjestää sekä tukea Orff-Schulwerkiin liittyviä tapahtumia.

HEINÄKUUSSA Frohnburgin linnaan, The Sound of Music-elokuvan von Trappin perheen kotitalon pihalle, kokoontui satakunta Orff-ihmistä 28:sta eri maasta, Suomesta Elisa Seppänen ja minä. Tämän vuoden teemana oli kouluttajien koulutus - kansainväliset erot ja yhtenevyydet. Työskentelytapana oli kaikille yhteisten luentojen ja esittelyjen lisäksi pienryhmäkeskustelut, joiden tulokset koottiin kaikille esiteltäviksi. Työskentely ryhmissä oli hyvin keskittynyttä ja avartavaa: pedagogiset erot eri maiden välillä ovat hyvin suuria, mutta yhteinen into yhteistä pedagogiikka kohtaan yhdisti eri kulttuureista tulevia ihmisiä. Välillä jotkut osallistujat innostuivat pitkiin monologeihin, joten ryhmäpuheenjohtajilla riitti tehtävää.

Forumissa esiteltiin eri maiden Levell-kurssien opetussuunnitelmia. Suomen Orff-OPS, jonka ovat tehneet Markku Kaikkonen, Terhi Oksanen ja Soili Perkiö, sai runsaasti huomiota. Kaikkiin opetussuunnitelmiin perehtynyt Manuela Widmer korosti erityisesti suomalaisen OPS:in omaleimaisuutta: siinä opettajan oma kasvu pedagogina, kasvattajana ja ihmisenä on tärkeää, samoin soveltamistaitojen oppiminen ja uuden asenteen löytäminen, jotta voi löytää itselleen ominaisen tavan opettaa. Widmer piti suomalaisen pedagogian painotuksia niin tärkeinä, että myös Orff-instituutin tulisi hänen mielestään huomioida ne uudistaessaan omaa opetussuunnitelmaansa.

Kysyin keskeiseltä Orff-vaikuttajalta

ja Forumin hallituksen jäseneltä Wolfgang Hartmannilta, mitkä ovat Orff-Schulwerk-kentän suurimmat haasteet juuri nyt. "Tällä hetkellä näen kaksi suurta haastetta: ensimmäinen on se, että eri maissa käsite Orff-Schulwerk merkitsee hyvin eri asioita: joissakin maassa se nähdään luovuuden lähteenä, jossain vanhanaikaisuutena. Toinen haaste liittyy siihen, että O-S liitetään ainoastaan Orff-soittimiin, vaikka tästä pedagogiasta löytyy paljon sovelletta- vaa muuhunkin: Orff-Schulwerkia ei hyödynnetä tarpeeksi kaikessa instrumenttipedagogiassa.

Olin tänä kesänä kolmatta kertaa Forum-tapaamisessa. Jokaisella kerralla olen ollut vaikuttunut paikalla oleista ihmisistä. Luonnehdin Forumin puheenjohtajalle Barbara Haselbachille heitä sanoin "gentle and wise". Olen saanut heistä monta läheistä ystävää. Ihmisiä, joiden elämässä näkyy Orff-Schulwerkin kolme peruspilaria: pedagogia, taiteellisuus ja humanismi.

KUVAT YLHÄÄLTÄ ALAS
Suomalaisedustajat Juuso ja Elisa
löysivät kotimaansa.

Ryhmäkeskustelussa kuullaan mielipiteitä
Argentiinasta, Itävaltasta, Yhdysvalloista,
Islannista, Italiasta ja Thaimaasta. Ja
tietenkin Suomesta.

Some of the gentle-and-wise ones:
Manuela Widmer, Doug Goodkin, Barbara
Haselbach and Wolfgang Hartmann.

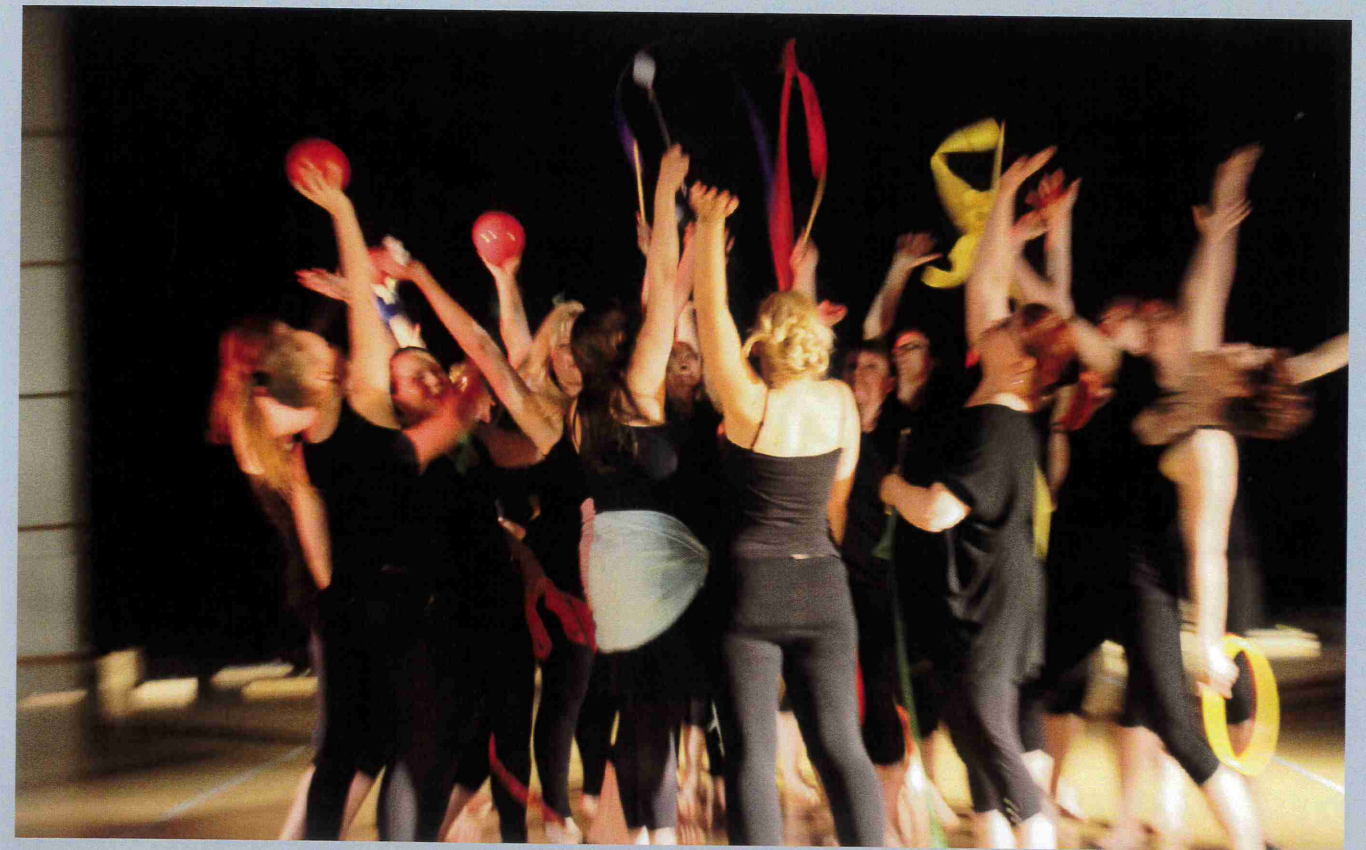

Albumi

Orff-kurssit 2014 Oriveden Opistolla

Orff-opsia kuorossa laulaen.

Fest-juhlan nyyttäripöytä.

↑ Orff-tasokurssin 20-vuotistapaaminen. Kuvassa edesmenneen Runopuun edessä Helga Ilves, Tiina Kekäläinen, Orietta Matteo, Soili Perkiö, Esa Lamponen, Harri Setälä, Tiina Kursula, Carmela Anker ja Jukka Siukonen.

Oriveden Suven avajaisissa sambailtiin kylän halki.

→ Tunnelmaa afrikkalaisesta kylästä.

Kuvionuotteja Esan tyyliin.

↑ Yhteinen rummun isku.

↑ Wernerin pajassa soi ksylofoni.

← Liikettä.

Musiikin iloa pienille ja vielä pienemmille Orivedellä 8.-10.6.2014

HANNA-LEENA TAMMIRUUSU

Ympäri Suomea saapunut iloinen ja hymyilevä alle kolmivuotiaiden parissa työskentelevistä musiikkikasvattajista koostuva joukko kokoontui Musiikin iloa pienille ja vielä pienemmille -musiikkikasvatuskoulutukseen kesäkuussa. Kurssi täyttyi melkein heti ja koulutuksen suosio yllätti iloisesti niin tiimiläiset kuin kouluttajatkin. Kouluttajajoukko oli yhtään liioittelematta alansa huippuluokkaa ja nyt heidät saatiin koolle tärkeiden aiheiden äärelle. Upeaan kouluttajakaartiin kuuluivat Soili Perkiö, Werner Beidinger, Pia Teckenberg-Jansson, Elisa Seppänen ja Esa Lamponen.

”ORIVEDELLE VIE, pieni iloinen tie ja aurinko hymyilee” raikuu Oriveden yhteiskoulun salissa Soili Perkiön johdolla. Tämän kurssi-idean synnyttäjä, itse kurssin äiti ja huikea hengennostattaja vie kurssiväen jo heti avajaisissa vaikuttavan prosessin pyörteisiin. ”Tee itsestäsi kuiva sukka”, Soili huutaa iloisesti...”ja viidenhengen karkkipussi!”. Sitten Perkiö kertoo tarinan odottavasta äidistä, joka kuulee mielessään syntymättömän vauvansa laulun. Kun vauva on syntynyt, kylän väki toivottaa vauvan tervetulleeksi tämän omaa laulua laulaen. Upean kaanonin ja tähtitanssin myötä kolmen päivän intensiivinen ja lämminhenkinen koulutus on alkanut.

Fly with the wings of love -musiikillisella lennolla Beidingerin kydyssä

”Lennä niin kauniilla siivillä kuin osaat” ohjeistaa Werner Beidinger,

AB-muotoisen musiikin legato-osio helähtää soimaan. B-osan staccaton säestämänä taas nokitaan pitkien hantensulkien tyvellä eri pintoja tilassa. Beidingerin opetuksen tavoitteet liikkuvat vahvasti juurikin musiikin elementeissä, joita opetellaan erilaisten vastakohtaparien kautta. Beidingerin mukaan lasten muusikkous ja musiikkisuhde, ”musicianshi”, alkavat kehittyä jo varhaislapsuudessa. ”Lapselle luodaan mahdollisimman monipuolinen musiikillinen ääniympäristö ja se syntyy oman aikuisen kautta. Tämän lisäksi moniääninen laulu ja rytmisesti vaihteleva, eri moodeissa liikkuva ohjelmisto luovat lapselle vahvan musiikillisen kokemuspohjan. Tuo kokemuspohja syntyy omaa aikuista seuraamalla ja kuuntelemalla”, Beidinger kertoo, ja kehottaakin kurssilaisia rohkaisemaan vanhempia rohkeaan musiikilliseen ilmaisuun.

Aikuisten osallistamisesta avautui aivan uudenlainen näkökulma myös

helsinkiläiselle musiikkikasvattajalle, Tiina Palménille: ”Useassa työpaikassa saattaa olla vain vähän soittimistoa, joten Wernerin opetuksen kautta huomasin, että eihän laajaa soittimistoa välttämättä tarvitakaan. Aikuisten avulla musisoimalla voidaan luoda vauvojen musisoinnille oiva säestys.” Beidingerin esteettinen ja musiikillisesti korkeatasoinen lähestymistapa alle kolmevuotiaiden musiikkikasvatuksessa teki vaikutuksen moniin muihinkin kurssilaisiin. Kurssilaisten keskuudessa heräsi Beidingerin tuntien jälkeen paljon uutta mietittävää. Moni kurssilainen pohti sitä, miten merkittävää on se, minkälaisen musiikillisen ympäristön musiikkileikkikoulu lapselle tarjoaa. Monen lapsen ainoat elävää ja aitoa musiikkia sisältävät kokemukset saataan kokea pelkästään muskarissa, sillä musiikillinen ympäristö kotona voi olla täysin toisenlainen. Sari Sakki, varhaisiän musiikinopettaja Lahdesta, löysi myös uudenlaisen näkökulman perhe-

”Lapselle luodaan mahdollisimman monipuolinen musiikillinen

ääniympäristö ja se syntyy oman aikuisen kautta”

ryhmiensä opetukseen. ”Se mikä välähti minulle erityisesti Wernerin sessiossa, oli hänen tuoma sanoma siitä, että koulutetaan vanhempia. Musisointi pitäisi todellakin saada mukaan sinne perheen arkeen. Tämä oli minulle ihan uusi ajatus”, Sakki toteaa.

Käytännön esimerkkejä vauvamuskarissa

Tuntien lisäksi Beidinger antoi käytännön esimerkin opetuksestaan oikean vauvamuskarin kautta. Tunnille saapui kymmenkunta vauvaa vanhempineen. ”Tämä muskari osallisti aikuisia ihan uudella tavalla. Aikuiset eivät pelkästään katsoe, mitä lapset tekevät, vaan nyt myös lapset pääsivät seuraamaan aikuisten hassuja tekemisiä. Kivaa oli myös muskarin kokonaisvaltaisuus; ohjaaja osallisti myös vanhempia välillä jopa haastavalla tavalla esim. liikettä viiteen menevään rytmiin. Näin se oli varmaan yhtä antoisaa myös minulle mitä Rasmukselle. Rasmus otti ilon irti, että sai liikkua isossa tilassa. Se että ei istuttu rivissä penkeillä, oli varmasti osasy siihen, että Rasmus vaikutti kovin vapautuneelta, kiinnostuneelta ja avoimelta kaikelle mihin ryhdyttiin. Oli mielenkiintoista huomata tämä ero esimerkiksi omaan muskariin, jossa Rasmus on yleensä sivustaseuraava tarkkailija. Toki tärkeää oli opettajan oma persoona. Hän teki sitä täysin omalla tavallaan ja heittäytyi lasten maailmaan aidosti ja kokonaan. Se näytti toimivan!” kertoi huomioistaan Markus Luomala joka osallistui tunnille 1v4kk ikäisen poikansa Rasmuksen kanssa.

Toiminnallisuuden ja tunteellisuuden taikaa Masumuskarissa

Etana sadetta ennustaa, sateen edellä kaloja saa, silloin kun sataa, kastuu maa, sika saa nuhan ja aivastaa (L. Latvala). Etana-loru sai Elisa Seppäsen käsittelyssä aivan uuden elämän. Sanarytmien, aivastusimprovisaation ja kaanonin kautta päästiin vauhdikkaan samban maailmaan, nimittäin lorun rytmistä tuli lopulta mukkea sambamatto

Peippo Pikkusiipi-laulun taustalle. Seppänen osasi toiminnallisen ja intensiivisen masumuskarituntinsa kautta hyvin kuvata sitä, miten vahvoja emotionaalisia kokemuksia turvallisessa ryhmässä musisoiminen voi osallistujalle tuoda. ”Opetukseni lähtökohta on usko jokaisen oppijan potentiaaliin toimia ryhmässä kehittyvänä muusikkona. Masumuskari on musiikkikasvatusta siinä missä kaikki muukin musiikinopetus. Prosessi kulkee eteenpäin pienestä suureen ja osista kokonaisuuteen. Sisältö koostuu yhteissoitosta, tanssista ja jammailusta, jossa huomioidaan äiti ja masuvauva.” Tunnin jälkeen ryhmässä herää kiinnostunutta keskustelua masumuskareita kohtaan ja moni pohtiikin omien ryhmien perustamista. Seppänen kannustaa kaikkia kokeilemaan: ”Odottavat äidit puolisoineen ovat parasta mitä tiedän. Tunnetaso sekä tekemisen meininki on ehdottomasti ainutlaatuisia! Suositelen käynnistämään ryhmä eripuolelle Suomea, vaikka vain ihan pieninä ryhmänä alkuun. Odottavien ryhmä luo osallistujille ihan erityislaatuisen tukiverkoston. Lisäksi se valmentaa musiikilliseen toimintaan vastasyntyneen kanssa ja on äidille odotusaikana sitä omaa laatuaikaa.”

Lyyramusiikkia keskosille ja odottaville äideille

Musiikkiterapeutti Pia Teckenberg-Jansson luennoi kurssilla tärkeistä aiheista ”Musiikki ja keskonen”. Teckenberg-Jansson esitteli Suomessa tehtyjä tutkimuksia keskosista ja musiikkiterapian vaikutuksista vauvojen voimauttamisessa: ”Suomessa on tutkittu ja tutkitaan edelleen musiikin ja musiikkiterapian vaikutuksia keskosiin, mutta vielä sitä ei käytetä vauvojen hoidossa”, Teckenberg-Jansson kertoo. Tutkimustulosten mukaan

musiikki ja laulu rauhoittivat lasta sekä musiikki loi keskosastolle positiivista ilmapiiriä. Lisäksi musiikkiterapian vaikuttavuuteen saatiin tutustua muun muassa odottavien äitien raskauskomplikaatioiden hoidossa. Varhaisiän musiikinopettaja Piia Säpyskä-Hietala Pieksämäeltä oli vaikuttanut luennoista ja musiikkiterapian vaikutuksesta sekä vauvoihin että äiteihin ja kommentoi: ”Musiikkiterapiaa todellakin tarvitaan keskosten ja odottavien äitien hoidossa, koska se auttaa oikeasti.” Säpyskä-Hietala pääsi myös soittamaan suurta Tao-lyyryä ja kokeilemaan äänen vaikutusta itsekin. ”Soittimen ääni resonoi koko kehossa. Onhan tämä aika huikea fiilis”, Säpyskä-Hietala tuumaa.

Pia Teckenberg-Jansson.

Tao-Lyyraa kokeilemassa Piia Säpyskä-Hietala ja Tiina Kursula.

Werner ja Oscar tervehdyskierroksella vauvamuskarissa.

"Hoppala!" Rasmus ja Markus Luomala.

Kalervo Karvajalka kurssiväkeä kauhistuttamassa

Kun Esa Lamponen kohottaa ylösalaisin olevan rumpunsa ja kääntää sitä ikkunasta tulevaa valoa kohti niin, että rummun kalvon läpi heijastuu jättäjäis-mäisen kokaisen tarantellan varjo, kuuluu ryhmän seasta kiihtyneitä henkäyksiä. Hengitys lakkaa, kun mies nostaa hitaasti narun varassa roikkuvan hämähäkin rummusta ylös. Hän esittelee kaverin Kalervo Karvajalaksi. "Ei se ole yhtään vaarallinen, ainoastaan iso mutta inhottava", Lamponen esittelee hämähäkin kauhunsekaisten kiljahduk-sien säestämänä. "Nastaa, että täältä saa omaan opetukseen myös tällasia jännittäviä teemoja. Just tällasista pojat

tykkää. Mutta niin kyllä tykkää tytöt-kin", iloitsee helsinkiläinen musiikki-kasvattaja ja varhaisiän musiikinopet-taja Tarja Lampinen ja jatkaa: "Tärkeä pointti, joka Esan tunneilta kolahti, oli se, että lempeällä ja vahvan rauhallisel-la kosketuksella on se rauhoittava mer-kitys kuuntelemisen jalossa taidossa. Se pitää itse kokea, jotta sen voi jakaa eteenpäin", Tarja lisää. Esa Lamposen pedagogiikan lähtökohta onkin vuoro-vaikutus ja taustalla on idea läsnäolon pedagogiasta. Hän kuuntelee ja tarkkai-lee, poimii lapsilta ideat ja käy jatkuvaa musiikillista dialogia pienten lasten ja jopa vauvojen kanssa. "Pieni lapsi op-pii kaikilla aistikanavilla: kuten liik-kuun, katsoen, kokeillen, kuunnellen, maistaen ja kosketuksen kautta. Koska

musiikki vaikuttaa aivoihin kokonais-valtaisesti, musiikki yhdessä monipuol-lisen toiminnan kanssa saa lapsen oppi-maan", hän kiteyttää.

Kolmipäiväinen kurssi oli täynnä hymyä, kontaktia, vuorovaikutusta, vertaistukea, improvisointia, kosketus-ta, leikkiä, naurua, soittoa, elämystä, liikettä, pysähtymistä, heittäytymistä, kummastusta, keskustelua ja pohdintaa. Kurssilaisten kiitollisuudesta päätellen tämänkaltaiselle kurssille oli ollut tarvetta jo pitkään. Uskon, että jokaisen kurssilaisen oma pedagoginen kasvu nytkähti johonkin suuntaan tämän upe-an kurssin myötä. Uutta ajateltavaa saatiin mukaan kassikaupalla ja kotiin lähdettiin hymyssä suin.

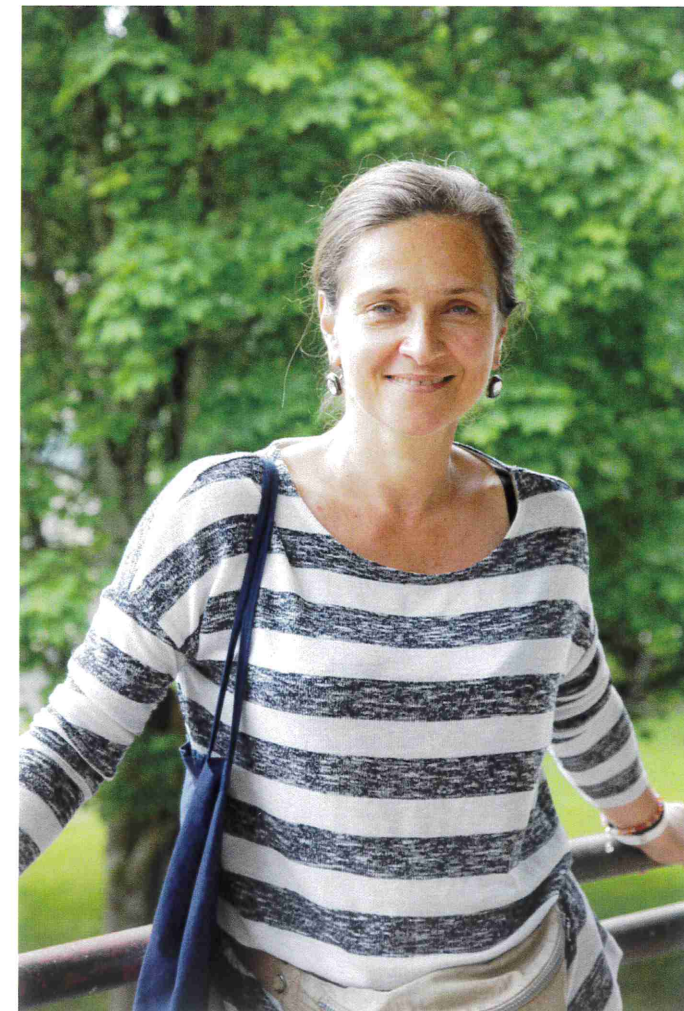
Hauskaa Wernerin kanssa.

Greetings from Greece!

Hellenic Orff-Schulwerk Association ESMA

OLYMPIA AGALIANON

Olympia Agalianon, The President of ESMA.

How did it all begin?

Greece received Orff approach from Polyxeni Matey early in 1938. In 1986, with the guidance of Dr. Herman Renger and Polyxeni Matéy, the Moraitis School started the two-year postgraduate daily study course in Carl Orff Music and Dance Education.

How and where does the association work?

The graduates of the first two courses, together with others actively involved in the Orff approach, formed the Hellenic Orff-Schulwerk Association (ESMA). According to its charter, full members can be all graduates of Moraitis course and of the Orff Institute. Anyone interested in the approach and propagation of Carl Orff's pedagogical ideas is welcome as an assisting member. There are also few honorary members with the rights of full members. The full members have the right to stand and vote the five members of the board and the three alternates every two years. The headquarters of ESMA is at the historical "Matey School" in Athens

What kind of activities of the association to organize?

ESMA supports and promotes Moraitis Course being in a constant collaboration with this institution. From 2011 Moraitis Course is under a new curriculum following the updated recommendation lines of the OSF and lasts three years, one introducing and two professional ones. Additionally ESMA offers seminars in special issues for its members and for every one that is interesting in them. It also organizes lec-

tures, artistic events and social actions

Are you active internationally? How?

ESMA is a member of International Orff Schulwerk Forum and participate to its regular meetings. It's also open to collaborations with other associations and institutions that they share the same pedagogical values and ideas.

Does the society around you set any challenges for your work?

ESMA's aims are to preserve the openness of Orff approach, spread the main values and concepts of Orff-Schulwerk according the three pillars (educational, artistic and humanistic), protect its simplicity and contribute to its constant development by teachers and artists through a continuous process. Observing and interpreting contemporary Greek society, ESMA it redefines its objectives and organize its actions. Nowadays it is focused on its social contribution trying to utilize the means of Orff-Schulwerk in social work, social cohesion and inclusive education convinced that expressive and creative skills ensure a better life.

Would you like to send greetings to The Finnish Orff-Schulwerk Association?

As board of ESMA we would like to congratulate JaSeSoy for the rich and interesting action that inspires and mo-

tivates us and express our worm feeling for the distant, so different and so interesting Finland. We also want to thank you for this honored invitation and declare at your disposal for any collaboration or exchange in pedagogical, artistic or research field.

We are interesting in being closer to your traditional culture and as far as you have the same interest for our culture we can think about function and fruitful ways to achieve this kind of exchange (as a beginning)!

Best regards from the sunny Greek rocks and seaside to the charming Finnish forest and lakes!

Wild Card 2014

ALEXANDRA COGHILL

I PLANNED MY TRIP to JaSeSoi's World Village with confidence: I would be okay as a vegetarian in Finland, I bought my bug spray, and I would have easy access to coffee. Jukka Siukonen prepared me with detailed instructions for traveling. I met Jukka via email through AOSA, who gave me the Wild Card scholarship to attend the World Village in 2014. Primarily, I looked forward to learning from international Orff practitioners and that was exactly what I was able to do.

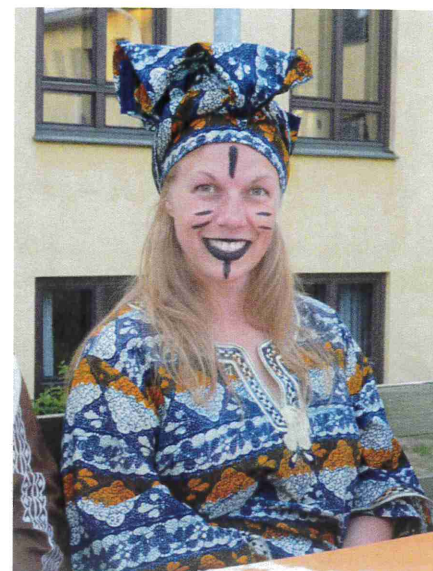
Jukka, the World Village team, and the instructors were wonderfully kind and welcoming. Jukka met me and the other villagers at a nearby train station and took us to campus by bus. The team and instructors played drums to welcome us as we drove onto campus. Our facilities included dormitories a short distance from our own Lake Saanjärvi. The 2014 World Village theme was "Village in the Village." On the first day, the team set this theme using

traditional stories, songs, and dances. Jukka and another team member, Jouni, wearing traditional clothing, raised the Finnish flag as we sang Sibelius's "Finlandia Hymn" in Finnish. It was simple, beautiful, and felt purely welcoming.

One important aspect of Finnish culture is sauna, and we had sauna every single day. Ours was just a short boardwalk from the lake, so when I had enough of the 90°C sauna I could cool off and swim, and it soon became my routine to go back and forth between the two. Ardith Collins, my World Village BFF, and I made our own custom. Leaving the sauna, we jumped into the lake on the count of five, but we had to count in Finnish. I struggled saying the number one, yksi. I never could pronounce it, but I jumped anyway.

JaSeSoi ry brought four instructors to the World Village this year: Rob Amchin, Ari Glage, and husband and wife musicians Ismaila and Outi Sané. Rob Amchin, from the United States, emphasized process through stories, songs, and movement. Ari Glage, from the Orff Institute, taught circle songs; we sang ostinati, added body percussion, harmonized, and improvised. Glage's circle singing was exactly what I love about Orff. We addressed our singing voices, syllables, complementary rhythms, and harmonies all in a playful atmosphere. Ismaila, a djembe master from Senegal, taught a choreographed dance on our first day. He hid the choreography initially, so that we

Alexandra Coghill.
PHOTO Karen Foley

thought we were practicing dances. Then quite casually he started compiling movements into choreography. We had great fun doing the same dance on our last day. Ismaila's djembe instruction reminded me of other group lessons I have had with African drums in the way that he spoke very little, taught cumulatively, and gave feedback through meaningful glances. However, his instruction directly aligned with my understanding of the Orff process. We would spend time playing and getting the feel of a pattern then he layered patterns together when we were ready. One of my favorite lessons with Ismaila was when he fixed a problem in a drum pattern. We understood that we played one note too early, but we only solved it when Ismaila demonstrated by dancing. Outi's lessons were densely packed with music: 5-string, 11-string, and bass kanteles; melodies, harmonies; dances, and Finnish music history. Outi, besides being Finnish, an expert kantele player, and a masterful teacher, made learning the instrument easy and fun.

The people that came together for the World Village made a wonderfully diverse group. The Sané family hosted an elaborate Senegal Evening. Rob Amchin and his wife, Deb, hosted an entire Jewish Evening. A special cele-

KUVAT YLHÄÄLTÄ ALAS
Kanteleplayers present in Selänpää Station.

A beautiful song with guitar accompaniment.

The World Village Team and the Teachers.

World Village 2014 in Valkeala.

bration of the cultures in World Village happened midweek. We were happily surprised when tractors came to give us a hayride from our Lake Saanjärvi home to a historic train station at our local village, Selänpää, for a village concert. Ismaila led a drum group on our hayride parade. The train station was the perfect place for a community concert; villagers had restored it and its beautiful grounds. We all participated to present a concert incorporating a variety of cultures. The highlight of the performance for me was the international ukulele ensemble of "Polly Wolly Doodle," featuring Italian, English, and Finnish lyrics.

I cried twice upon leaving Finland. First, my eyes welled during our final kantele class. Outi spoke about how respected and flattered she was by our interest in the instrument and Finnish music. Of course, I was sad the week was nearing a close, but I was especially touched that our teacher reciprocated the admiration from us, the students. I cried again as everyone shared hugs and I had to say goodbye to my favorite World Village friend, Aminata, the 14-year-old daughter of Ismaila and Outi. Ami became my favorite friend as

we spent time eating, sitting in sauna, and talking. She painted my lion face for the Senegal Evening, shared her favorite candies with me, and was generally kind and fun. I am lucky to have known the great girl who speaks three languages, is a fantastic musician, dancer, and teacher.

The sharing, caring, and love from World Village continues. Outi explained my lion face paint by sending a video featuring the band Lemmo Diamono's song "Simb." I talk to Jukka about ukulele, he tells jokes, and shares his silly philosophies. I talk to World Villagers about how we will use circle songs with students

and how excited we are to meet again at the next AOSA national conference. I am thankful that I was lucky enough to make music with these wonderful people, thankful to stay in touch via SOME (Jukka's abbreviation for Social Media), and thankful to AOSA for selecting me for this life-changing experience at JaSeSoi's World Village in Finland.

The way to a concert.

Pedagogiikkaa flowssa ja flowta pedagogiikassa!

ELISA SEPPÄNEN

San Franciscon kurssit ovat nyt osaltani käyty. Olen onnellinen valmistumiseni johdosta, mutta ikävä kaivaa jo sydäntäni. Huikeat yhdessä jaetut elämykset, syväksi kasvaneet ystävyssuhteet, ennen kokematon luottamuksen piiri – ne jättävät jäljet sydämeeni, enkä koskaan ole enää entiseni. Nyt koko tasokurssikylvyn käyneenä on ihanaa seurata kuinka San Franciscon polkuja kulkevat seuraavat seikkailijat. Tänä vuonna meitä suomalaisia oli jo huikeat kuusi: Sanna Purokuru, Tea Ylikoski, Laura Juvonen, Nanne Vaihinen ja Jessika Lampi ja allekirjoittanut. Ihana, inspiroiva, ja innostava joukko!

KOSKA KYSEESSÄ OLI musiikkipedagoginen koulutus, on minun pohdittava myös muutosta itsessäni opettajana. On helppo antautua huikeden opettajien ja oppituntien vietäväksi, (ja niin kuuluu tehdä) kunhan muistaa kuunnella myös omaa sydäntään – joka pohtii haljetakseen miten tämä vaikuttaa minuun opettajana. Mitä otan tästä kokemuksesta matkaani takaisin Suomeen jaettavaksi? Kuinka saan vakuutettua kollegani hankkimaan vastaavia kokemuksia? On hauskaa yrittää erottaa läsnäolon flow ja pedagoginen flow toisistaan. Parasta on jakaa niitä kokemuksia, jotka ovat siinä läsnäolon ja tekemisen huumassa tehneet parhaimman vaikutuksen minuun oppijana. Jakaminen tapahtuu luonnollisimmin kuitenkin oman prosessin ja materiaalin kautta. Kuten Suomessa, niin myös San Franciscon kursseilla perehdyttiin omien oppimis- ja opetusprosessien rakentamiseen sekä luovuuden herättämiseen ja motivoinnin mystiikkaan. Luulen että paras motivaatio itselleni on kaikessa yksinkertaisuudessaan yhteinen syke – sykkivä yhteisö!

"Opettajan oma

musiikillinen

heittäytyminen ja usko

oppijan potentiaaliin

kantavat ja tukevat

oppimisprosessia"

Musiikillisen yhteisön merkitys

Kuunneltuani Dougin ihania luentoja tunti kaupalla alan ymmärtää asioita taas uusista ulottuvuuksista käsin. Itseläni vahvistuu koko ajan musiikillisen yhteisön merkitys. Virtuootisuuden tavoittelemisen, yksittäisen instrumentin mestarointi, tai häikäisevä nuotinlukutaito ovat joidenkin ominaisuuksia ja henkilökohtaisia tavoitteita, mutta niiden ei mielestäni kuulu olla musiik-

kikasvatuksen päätavoitteita – ei edes lähellä niitä. Myös ulkoa opetellut näytävät koreografiat kuuluvat ehkä muualle kuin musiikkikasvatuksen piiriin. Tai se luokan ainainen bassonsoittaja voi varmaan pystyä muihinkin musiikillisiin osa-alueisiin? Kaikki se muu sitä paitsi tukee basson soittoa. Taitavat rytmittelijät ja tanssijat osaavat luoda uutta ja omaakin. Ainakin kasvatuksen piirissä sellaiseen tulisi kannustaa. Ei tämä välttämättä karsi "laatuvaatimuksia". Opettaja voi toimia laadunvalvojana tarvittaessa ja kiinnittää huomioita olennaisiin ongelmiin ohjaamalla oppimisprosessia. On kuitenkin eri asia ratkaiseeko ongelman opettaja vai oppilas itse.

Ryhmäopetuksen yleistavoite voisi olla "kaikki soittaa, laulaa ja tanssii yhdessä". Kaikilla on mahdollisuus olla luovia, autonomisia oppijoita, osana ryhmää. Kuulumme kaikki samaan yhteisöön, musiikillisesta taustasta huolimatta. On helppo rakastua yhte-

YLLÄ Suomitytöt vasemmalta lukien Laura Juvonen, Nanne Vaihinen, Jessika Lampi, Elisa Seppänen, Tea Ylikoski ja Sanna Purokuru.

seen sykkeeseen, kun se tarjotaan luottamuksen piirissä toisia kuunnellen ja kunnioittaen. Myös opettajan oma musiikillinen heittäytyminen ja usko oppijan potentiaaliin kantavat ja tukevat oppimisprosessia.

Monikulttuurisuus on rikastuttava kokemus

San Franciscossa jaettu ja koettu elämyksiä on erittäin vaikea pukea sanoiksi. Pääpiirteittäin kurssien toteutus on hyvin samanlainen kuin Suomen Orff -kursseilla. Opetussuunnitelma ja materiaali ovat jokseenkin yhtenevät. Sanoisin että erityisen mausteen luo kansainvälisyys. Osallistujia oli tänäkin kesänä yli kahdestakymmenestä maasta. Monikulttuurinen ilmapiiri rikastuttaa kurssia erittäin paljon. (Tämän kokemuksen voi saada toki myös JaSeSoy ry:n omalla kansainvälisellä kurssilla Maailmankylässä). Toisaalta pedagogista pohdintaa on hieman haastava käydä englantia kakkoskielenä puhuvien ihmisten kesken. Kielellisesti olkaamme siis erityisen onnellisia Suomen kursseista. Pedagogiselta kannalta suosittelen kaikille ensin JaSeSoy ry:n omia kursseja ja sitten vasta ulkomaisia. Ontuvakaan englantia ei ole este jos tunnistaa ja tiedostaa tutut aiheet ja on opiskellut niitä jo paljon omalla kielellään. Suomalaisten kielitaito on verrattain hyvä. Rohkeasti vaan harjoitamaan sitä ja mars maailmalle!

Oma riskinsä on tietenkin sydämen menetyksellä. Niin nyt tuntuu, että oma

on pieninä palasina maailmalla. Onneksi kotona on ymmärrystä ja tukea näille tuntemuksille. Kaikille San Franciscosta kiinnostuneille; voitte lukea aikaisemmista kurssikokemuksistani edelleen blogissani <http://vamoselisa.blogspot.fi>, vaikka en sinne tänä vuonna ehtinytkään kirjoittamaan. Minulle saa myös laittaa sähköpostia jos lähtö mietityttää ja muutenkin kysymyksiä saa esittää. Vietän tulevan vuoden Salzburgissa Orff Special Coursin merkeissä ja vastaanotan mielelläni postia Suomesta elisa.seppanen@jasesoi.com.

Tähän loppuun aika kaunis teksti jonka James Harding ja Martha Crowell kirjoittivat Benjamin Brittenin kauniiseen melodian Friday Afternoon" op.7

*Oh, the music teacher's life
it is the best of any!
This full of pleasure void of strife
and 'tis below'd of many
Other joys, are but toys, only this
lawful is
For our skill, breads no ill,
But content and pleasure.*

*When the worries of the world are
too great to tally
We'll just think of sweet time spend
in Hidden Valley
Then we'll know head to toe
that our teaching is far reaching
Never tiring
Awe inspiring
is the music teacher!*

YLIN KUVA Keittäjä innosti koko porukan kuvaan lippujen kanssa. San Franciscon Orff-kurssilaiset ja opettajat 2014.

San Franciscon Orff-kurssin kolmoset 2014 odottavat kauhulla opetusnäytteitä.

SyysSeSoi Nurmijärvellä

KIRSI HYYPPÄ

Kaunis ja kuulas syyspäivä houkutteli jälleen kerran runsaan osallistujajoukon viettämään JaSeSoi ry:n perinteistä syyspäivää Kiljavan opistolle. Tunnelmat olivat korkealla tiimin roudatessa soittimia, asettellessa basaarituotteita paikoilleen ja valmistautuessa päivään. Odotettavissa oli hieno tapahtuma loistavine työpajoineen.

YHTEINEN ALOITUS Cherokee intiaanien aamulaululla johdatti kurssilaiset päivän tunnelmaan, jonka jälkeen ja-kaannuimme työpajoihin ikivanhojen, kiviin maalattujen intiaanisymbolien mukaisesti. Viime vuoden lopputyöseminaarilaiset toimivat pajojen vetäjinä. Heli Hytösen ja Hanna Kostiaisen vetämä YhdesSeSoi työpaja sisälsi nimensä mukaisesti yhteissoittoa laatoilla, rytmisoittimilla ja nokkahuiluilla. Hanne Närhinsalon työpajassa MuPeSeSoi edettiin tekstin ja rytmikuvioiden kautta omaan musiikin tekemiseen. Hanna-Leena Tammiruusu yhdisti LauluSeSoi pajassaan tarinaa, liikettä ja tanssia äänimaisemaan ja lauluun. Työpajoissa oli hyvä flow päällä ja osallistujat suorastaan pursusivat innostuksesta.

Ruokailun jälkeen pidettiin JaSeSoi ry:n sääntömääräinen syyskokous, jossa esiteltiin yhdistyksen tulevan vuoden toimintasuunnitelma ja talousarvio sekä valittiin hallituksen jäsenet tulevalle toimintakaudelle. Puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti uudelleen Juuso Kauppinen. Hallituksen uusiksi jäseniksi valittiin Johanna Hallikainen, Tiina Keisanen, Sirkka Kärkkäinen ja Laura Vainio sekä uudelle kaudelle Kirsi Hyypä. Hallituskautensa toisen vuoden aloittivat Pekka Evijärvi, Juuli Kammonen, HannaLeena Markkanen, Lisbeth Nyström, Jukka Siukonen, Hanna-Leena Tammiruusu ja Pi Yli-Penttilä.

Hallitustyöstä jäivät pois Laura Iivonen-Mellais, Heli Raatikainen, Elisa Seppänen ja Terhi Oksanen. Suuret kiitokset arvokkaasta työstänne ja ajastanne yhdistyksen hyväksi!

Ilta huipentui Elisa Seppäsen vetämään RantaSeSoi hetkeen Sääksjärven rannalla, jonka jälkeen siirryimme Soili Perkiön Studiolle. Illan upeana emäntänä toiminut Soili johdatti Lisbeth Nyströmin kertoman intiaanitarinan tunnelmissa JaSeSoilaiset musisoimaan nokkahuiluilla ja rummuilla.

Osallistujien joukossa oli myös monia ensikertalaisia. Suomessa asuva taiwanilainen kirjailija Tsui-Shan Tu osallistui SyysSeSoihin mielenkiinnosta suomalaista musiikkikasvatusta kohtaan ja kertoi, ettei ole ollut koskaan mukana missään vastaavassa. Hän kuvasi päivän tunnelmia näin: "In Soili's studio, one person said that after this event she wants to join JaSeSoi right away. Honestly I feel exactly the same! On that day at least two or three more people have told me exactly the same thing: they felt so touched, so moved by the atmosphere created by everyone on the very first time when they joined SyysSeSoi years ago.

In the beginning when I arrived, I was very surprised about the fact that so many people were there. On Saturday! But after joining the event I don't wonder why any more. It's a group of

KUVAT VASEMMALTA
Hanne Närhinsalon MuPeSeSoi-työpajassa edettiin tekstin ja rytmin kautta omaan musiikin tekemiseen.

Hanna-Leena Tammiruusu yhdisti LauluSeSoi-pajassa tarinaa ja liikettä lauluun.

Soili Perkiön intiaanitarina johdatti JaSeSoilaiset musisoimaan nokkahuiluilla ja rummuilla.

Heli Hytösen ja Hanna Kostiaisen YhdesSeSoi-pajassa harjoiteltiin yhteissoittoa laatoilla, rummuilla, nokkahuiluilla ja rytmisoittimilla.

Elisa Seppänen RantaSeSoi-pajassa tunnelmoitiin laulaen ja tanssien.

Ollaanko tuttuja jo?

Tällä palstalla JaSeSoi Ry:n rivijäsenet esittäytyvät ja kertovat kuulumisiaan

Hanna Kostiainen ja Heli Hytönen

Kerro kuka olet, mitä teet ja missä työskentelet?

Hanna: Olen Hanna Kostiainen, luokanopettaja Koivuhaan koulusta Paraisilta. Tällä hetkellä oma luokkani on ekaluokka ja sen lisäksi minulla on musiikin opetusta luokille 1. ja 4.-6. sekä musakerho yhdessä Helin kanssa.

Heli: Olen Heli Hytönen, luokanopettaja Koivuhaan koulusta Paraisilta. Tällä hetkellä oma luokkani on toka-luokka ja sen lisäksi minulla on musiikin opetusta luokille 2. ja 4.-5. sekä musakerho yhdessä Hannan kanssa.

Miten musiikki vaikuttaa arjessasi?

Hanna & Heli: Musiikki merkitsee meille työtä ja yhteistyötä, joka vie mukanaan myös yhdessä tekemiseen vapaa-ajallamme. Musiikki merkitsee iloa, rentoutumista, heittäytymistä, so-vittamista, soittamista, laulamista, har-rastusta, isoa elämän osaa.

Mistä olette saaneet innostuksen kipi-nän musiikin opettamiseen?

H&H: Yhteinen innostuksemme musiikkiin ja sen opettamiseen on jo kaukaa parinkymmenen vuoden takaa, jolloin meistä tuli kollegoita samaan kouluun Paraisille. Meillä on samankal-tainen ajatusmaailma musiikin opetuk-sesta ja halu kehittää sitä. Halusimme kehittää yhteissoittoa ja antaa mahdol-

lisuuden musiikin iloon kaikille oppi-laille taitotasosta riippumatta. Olemme käyneet yhdessä kursseilla ja suunnitte-llemme opetustamme yhdessä. Taustalla molemmilla on oma lapsuuden ja nuoruuden musiikkiharrastus ja hyvä ystä-vyys, halu tehdä työtä musiikin parissa yhdessä.

Millaisia yhteistoimintamuotoja olette kehittäneet koulussanne?

H&H: Olemme kehittäneet yhteis-opettajuutta musiikin tunneille ja mus-akerhoon. Opetamme muutamia ryhmiä yhdessä, jolloin melko isonkin ryhmän opettaminen on mahdollista. Musaker-hossa meillä on jopa 50 oppilasta! So-vitamme materiaalin musatunneille ja kerhoon aina yhdessä ja suunnittelem-me musaopetuksen linjoja koulussam-me yhdessä. Teemme myös koulujen välistä yhteistyötä musiikin merkeissä. Meillä on vuosittain Joka koulu soi! -konserttisarja, jossa esiintyvät suo-menkielisten alakoulujen musakerhot ja yläkoulun valinnaisen musiikin ryhmät. Se on aika iso juttu täällä Paraisilla!

Miten Orff-pedagogia näkyy työssänne?

H&H: Olemme käyneet upeat Orff-

kurssit Orivedel-lä ja suorittaneet myös lopputyö-seminaarin. Työs-sämme käytämme todella paljon laat-tasoittimia, nokka-huiluja, rytmisoit-

timia, kehorytmejä. Elementaarisuus näkyy mielestämme prosesseissamme, opetellesamme yhteissoittoa. Sovitus-työssämme hyödynnämme opittuja Orff-taitoja ja opettelemme soittamaan paljon kuulemalla.

Millaisia onnistumisen kokemuksia työ on teille antanut?

H&H: Työ musiikin parissa on antanut paljon iloa ja riemua prosesseista tuntien aikana, oppilaiden innosta ja pal-lutteesta, esiintymisistä monenlaisille yleisöille. Parasta on yhteistyö innos-tuneen kollegan ja oppilaiden kanssa. Lisäksi meillä on työyhteisön ja työn-antajan vankka tuki toiminnallemme, se lisää onnistumisen kokemuksia myös.

Mikä sulla soi?

Hanna: Mulla soi piano, nokkahui-lu, luokka, musakerho, omien poikien rumpusetti ja kitara ja ystävyys!

Heli: Mulla soi piano, viulu, nok-kahuilu, luokka, musakerho, oma laulu lauluyhtye Hunajakuussa sekä omien lasten lemppari kappaleet ja ystävyys!

H&H: Ja tietysti JaSeSoi!

JaSeSoi nuotintaa

Wings Of Love

Werner Beidinger

Suom. sanat Tiina Kursula

Säestysostinatoja

Matti Sarapaltio in memoriam (1940-2014)

HARRI SETÄLÄ

Matti (Masa Saara Paltio) Sarapaltion tie musiikkikasvatuksen saralla

Saaralla on tyypillinen tausta. Hänen äitinsä sen aikanaan käynnisti; kun Masa oli kansakoulussa, hän alkoi soittaa viulua. Masa itse muisteli vuonna 2006 seuraavasti: “En muista kuinka vapaaehtoista se oli mutta kyllä sitä sitten kävin musiikkiopistossa monia vuosia ja periaatteessa sitten murrosikään tultuani minua alkoi kiinnostaa musiikki laajemmalti. Silloin kyllä asetin kyseenalaiseksi viulunsoiton. Aloin tähyillä muiden instrumenttien suuntaan. Olin oppilaana Viipurin musiikkiopiston nuoriso-orkesterissa. Opettajana minulla oli Viola Kapiainen, joka oli Lahden kaupungin orkesterin konserttimestari. Viimeisinä aikoina opettajani oli myös Tatjana Ribaski. Mutta Violan kanssa käytiin se henkinen keskustelu. Hänhän se koulutti sellaisia viulutaiteilijoita ja konsertoivia solisteja. Minä sen sijaan siinä 13 -vuotiaana nostelin painoja ja tein nuorten miesten harrastuksia. Kysyin sitten Violalta sormiani katsellen, että onko nämä nakit konserttisoittajan nakit, niin että periaatteessa ei minusta koskaan kai tule viulutaiteilijaa? Hän asetti minulle aika kovia tavoitteita. Muistelen kyllä 12-13 vuotiaana soittaneeni oppilasnäytteissä Paganini-muunnelmia Ukko Nooasta, suurelle yleisölle.

Kävimme aikamoista kehityskeskustelua tuon tiukan opettajan kanssa. Hän sanoi lopulta ehdottavansa musiikki-

opistolle, että minut siirretään toiselle opettajalle. Hän kun ottaa mieluummin sellaisia, jotka pyrkivät pidemmälle opinnoissaan. Itse asiassa parin vuoden sisään sitten lopetin viulutunneilla käynnin.

Pian rupesin soittamaan koulubändeissä. Eräässä bändissä vapautui kontrabasistin paikka. Kävin pikakurssin kontrabasson soitossa ja liityin nakeineni bändiin. Siinä sivussa harrastin vähän aikaa trumpetinsoittoa ja pian ostin ensimmäisen saksofonin. Oli vähän haku päällä, että mikä olisi minun instrumentti. Ja näin valinta kallistui saksofoni-puolelle. Siitä lähtien on foni ollut se oma soitin.”

Hyvin Saara eteni bändisoitossa kun alla oli pohjakoulutus perusnuotinlunun ja teorian kanssa. ”Mutta monesti sai huomata, että jos et soita jatkuvasti ja et lue nuottia, niin sitä ruostuu. Sieltä se on lähtenyt”, kertoi Masa.

Muutto Lahdesta Helsinkiin

Paltio siirtyi sitten vähitellen Helsinkiin. Kun armeija kutsui v. 1961, hän joutui Hämeenlinnaan ja sieltä Luonetjärvelle Jyväskylään. Sotaväkipalvelus oli jotenkin hassuun aikaan niin, että oli vaikea saada opiskeluvapaita. Näin ollen kaikki opintojen pyrkimisajat menivät päin mäntyä. Mutta kun kadetti-

koulun paperit lyötiin eteen, niin Saara ilmoitti: ”ei kiitos!”

Masalla oli vielä koti Lahdessa, mutta hän ei paljon oikeastaan kotona käynyt. Alkoi syntyä uusia yhteyksiä, ja pian hän pääsi käymään keikoilla. Lahdessa Masalla oli tosiaan parikin tanssibändiä, jossa hän tutustui moniin soittokavereihin.

Niin sitten Masa palasi ja jäi Helsinkiin. Ääniteknikka kiinnosti. Hän meni radion tarkkailijakurssille, ja oli YLE:ssä muutaman vuoden, ja jonkun vuoden yksityisellä levystudiollakin. Yhden kesän Masaa nähtiin myös Linnanmäellä. Smokings-projekti starttasi juuri näihin aikoihin 1960-luvun loppujaksolla. Masa teki monien solistien mm. Fredin kanssa keikkaa. ”Murrettiin ensimmäisenä suomalaisena yhtyeenä Kaivohuoneella ulkomaisten bändien keikkaputki. Soitettiin sitten monena vuonna edelleen Kaivohuoneella, joka ilta puoli yhdeksästä puoli neljään”, kertoo Masa, musiikin monitoimimies. Niistä ajoista oli hänellä erittäin hyviä muistoja.

“Toukille musaa!”, ääniteknikkaa, lehteä ja Musioi-JaSeSoita

Vähitellen ääniala kiinnosti. Masa valmisti kaiutinkaappeja ja mikseri-

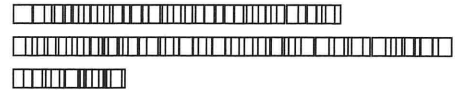
tä ym. äänikamaa. Vuonna 1973 mies heittäytyi kokonaan siihen juttuun, ja heti seuraavana vuonna hän uskalsi vuokrata Ruskeasuon ryynikaupan, entisen Elannon, naapuritalossa olevan ”käärmevaraston”. Sen takahuoneesta tuli muuten 1980-luvulla se kuuluisa originaali Musisoin ry:n toimisto, jossa työskentelivät Jukka Siukonen ja Haase, Harri Setälä, tehden Orffia tutuksi suomalaisille. “Sanoin kerran Haaselle, kun hän kyseli syksyn tavoitteita, että hoida toukille musaa, Haase! Muuten homma lutviutuu kyllä itsestään”, totesi Masa v. 2006.

Niin, tämä Musisoi-JaSeSoin toimisto oli alun alkujaan eläinkaupan varasto, jossa kuulemma yhdessä kulmassa oli ollut käärme. Sitä alettiin kutsua käärmevarastoksi.

Myöhemmin Musisoi -JaSeSoi kuvioiden yhteydessä Masa alkoi myös kehittää Musiikkiuutiset-lehteä, jonka ajatuksena oli sisältää laite- ja musiikkiasiaa kaikille musiikintekijöille. “Myin kuitenkin pian lehden osakkeet, kun en pystynyt sitä enää muiden töiden rinnalla vetämään.” Kaupallisten lehtien kustannusyhtiö osti Rytmilehden, joka on aikamme johtava musiikkialan media.

Lisäksi Masa kertoo: “Omassa musiikkikasvussani ja koulutuksessa olin seikkaillut niiden harmaiden vihkojen maailmassa, ja ikävissä pienissä kopperoluokissa, joissa hinkattiin niitä iänikuisia skaaloja. Selkeä valopilkku oli oppilasbändit. Jotenkin koin, että musiikkikoulutuksen ja -kasvatuksen elävöittäminen olisi avainsana tässä

jutussa, jota ei perinteisessä musiikkikoulutuksessa ole tajuttu. Tämä kaikki toteutui Musisoi- JaSeSoin kautta. Siitä olen iloinen. Olen positiivisella mielellä seurannut, että aate on laukannut eteenpäin, ja on paljon hyviä kasvoja joita en olisi ikinä muuten tavannut.”

Matti Sarapaltio oli muusikko sekä äänentoistotalan asiantuntija ja yrittäjä, joka erikoistui 1970-luvulta alkaen musiikkifestivaalien ja muiden suurten yleisötapahtumien äänentoistotekniikkaan. Sarapaltio oli perustamassa MUSISOI ry:tä ja toimi myös yhdistyksen puheenjohtajana. JaSeSoi ry:n kunniajäseneksi hänet valittiin vuonna 1996.

Matti Sarapaltio Symposiumissa Orivedellä v. 2000

Ensimmäinen Inkku-palkinto Soili Perkiölle

Konserttikeskuksen hallitus myönsi ensimmäisen Inkku-palkinnon Soili Perkiölle Musiikkitalossa viime huhtikuussa Konserttikeskuksen 50-vuotisjuhlien yhteydessä. Palkinnon ojensi kulttuuri- ja asuntonministeri Pia Viitanen. Perustelut palkitsemiselle olivat seuraavanlaiset;

Sibelius-Akatemian lehtori Soili Perkiö on tehnyt monipuolisen ja merkittävän uran pedagogina, luennoitsijana, oppimateriaalin tuottajana sekä esittävänä ja luovana taiteilijana.

Perkiön kyky luoda uutta lastenmusiikkia ja opetusmateriaalia lapsen maailmaa kunnioittaen on ainutlaatuista. Perkiö on painottanut rikkaan ja herkän äänimaailman merkitystä pienelle lapselle ja myös sikiölle. Pitkäaikainen yhteistyö Hannele Huovin kanssa on palkittu vuonna 2009 Lastenkulttuurin valtionpalkinnolla urauurtavasta ja innostavasta työstä lapsiperheiden loru-, laulu- ja leikkiperinteen uudistamisessa ja vaalimisessa sekä kirjallisuuden ja musiikkikasvatuksen kehittämisestä aiempaa lapsilähteisempään suuntaan.

Perkiö on myös jatkanut Inkeri Simola-Isakssonin työtä musiikkiliikunnan ja rytmiikan sanansaattajana. Hän on kouluttanut lukuisia uusia musiikkikasvattajia kuten legendaarinen edeltäjänsä. Konserttikeskuksen tarjonnassa Soili Perkiön ohjelmat ovat olleet suosituimpien ohjelmien joukossa. Jo konserttiohjelmien nimet kertovat olennaisen hänen lähtökohdistaan. Laulaen, loruillen, liikkuen, tarinoiden ja Kuninkaan poikien äänimatka – miten ääni syntyy.

Soili Perkiön taiteessa on juuri sitä sydäntä ja henkeä, jota Inkeri "Inkku" Simola-Isaksson aikanaan jakoi ympärilleen. Lämmin, avara ja läsnä oleva sydän sykkii hyväksymiselle ja toisen kuulemiselle.

JaSeSoi ry onnittelee!

Kokouskutsu

JaSeSoi ry:n sääntömääräinen kevätkokous pidetään
RytmiSen yhteydessä Oriveden opistolla
pe 13.3.2015 klo 20.30.

Tervetuloa!

JaSeSoi ry:n hallitus

RytmiS on JaSeSoi ry:n

monipuolinen, virkistävä ja virikkeitä antava viikonloppukurssi. Työpajoissa heittäydytään musisoimaan, liikkumaan ja laulamaan huippupedagogien johdolla. Luento *Herää koulu!* johdattaa pohtimaan onko nykykoulun viimeinen käyttöpäivä jo mennyt?

RytmiS koulutustapahtuma järjestetään 29. kerran. Kurssi soveltuu kaikille musiikkia työssään käyttäville.

Kouluttajat

Stefan Gartz

Melodiaimprovisointi osana luokkaorkesterin sovitusta

Andrea Ostertag, Salzburg

The magic carpet - Story telling through dance and music

Tellu Turkka

Äänisampo

Maarit Korhonen

Herää koulu!

Ilmoittautuminen

www.orivedenopisto.fi

Hinta (sis. opetuksen ja täyshoidon)

JaSeSoi ry:n jäsenet 275€

Muut 299€

Opiskelijat 240€

Lisätietoja

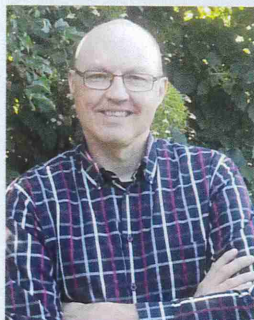
www.jasesoi.org

lisbeth.nystrom@jasesoi.com

RytmiS 13.-15.3.2015

Oriveden Opisto

RytmiS 2015 -kouluttajat

Stefan Gartz: "Melodiaimprovisointi osana luokkaorkesterin sovitusta"

Stefanin työpajassa soitetaan Orff- ja bändisoittimilla musiikkitunneille soveltuvia sovituksia. Samalla perehdytään mollipentatoniseen improvisointiin ja sen liittämiseen osaksi kappaleen sovitusta.

Olen Stefan Gartz. Olen musiikkiin erikoistunut luokanopettaja ja minulla on yli 20 vuoden kokemus musiikin opettamisesta peruskoulun alaluokilla sekä bändikerhojen ohjauksesta ala- ja yläluokilla. Olen harrastanut bändisoittoa vapaa-ajalla yli 25 vuotta. Olen opettanut 20 vuoden ajan Kotkan musiikkiluokkia, nykyisin opetan Pyhtäällä Huutjärven koulussa.

Andrea Ostertag: "The magic carpet - Story telling through dance and music"

Stories, fairy tales, fables and pictures convey emotions, ancient wisdoms, fantasy and much more. They provide direct access to the child's world. Through dance and music we can interpret them in playful and joyful ways and can give children a possibility to express themselves.

In Andrea's workshop the intention is to offer different access to music and dance through short stories, pictures and ideas for a new interpretation.

The participants will explore through exercises and little games how they can approach the topic through dance and music.

I'm Andrea Ostertag and I come from Salzburg, Austria. After the studies in "Elemental Music and Dance Education" at the Carl Orff Institute/University Mozarteum Salzburg I started to work in music schools, regular schools and other institutions. I also began to hold workshops in Austria and meanwhile all over the world. Since 1991 I am (senior) lecturer at the Carl Orff Institute, teaching folk dancing, dancing with children, dance technique, children and theory classes, and others. Besides that I am organizer of two postgraduate studies at the Carl Orff Institute. I am a trained Shiatsu practitioner, Clown Doctor in hospital and performing in an a capella music cabaret group. In 2012 I finished my studies in Dance Studies and Musicology with the Master of Arts at the Paris Lodron University, Salzburg.

Tellu Turkka: Äänisampo

Kehollisten harjoitteiden kautta sukellamme oman äänen lähteille ja tutkimme, miten syntyy ryhmän yhtenäinen soundi. "Vedämme hatusta" ja heittäydymme improvisaation iloiseen maailmaan ja etsimme äänellemme uutta suuntaa ja uusia sointipaikkoja.

Tellun työpaja tarjoaa oivalluksia äänten sointiskaalan laajentamiseksi, antaa inspiraatiota ja rohkeutta improvisointiin.

Olen Tellu Turkka-Saari, nykyään Viinijärvellä asuva säveltäjä-muusikko-pedagogi. Olen Sibiksen kansanmusiikin osastolta valmistunut maisteri, pääaineina laulu ja viulu ja sivuaineena sävellys. Aikeeni on tarjota teille oivalluksiani äänten sointiskaalan laajentamisesta, antaa inspiraatiota ja rohkeutta improvisointiin ja vetää hauska workshop näistä nauttien.

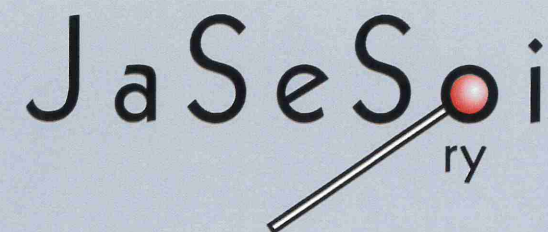
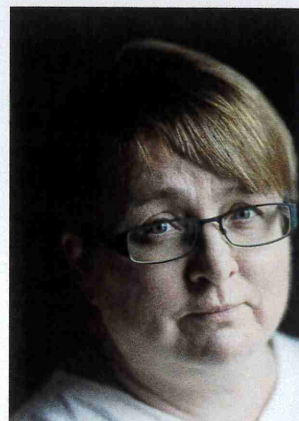
Maarit Korhonen: Herää, koulu! Luento ajan hermolla

Nykykoulun viimeinen käyttöpäivä on mennyt. Koulutamme tulevaisuuden toivoja satoja vuosia vanhoilla tavoilla ja sisällöillä.

Olen Maarit Korhonen ja valmistuin luokanopettajaksi 1983 Turun OKL:sta. Olen opettanut musiikkiluokkia Turussa ja Espoossa 15 vuotta, englantipainotteisia ja kansainvälisiä luokkia kymmenisen vuotta sekä ollut Turun Normaalikoulussa ohjaavana lehtorina neljä vuotta. Olen toiminut opettajana myös ihan tavallisilla luokilla.

Ensimmäinen pamfletti Koulun vika ilmestyi 2012 ja nyt Herää, koulu! 2014 Olin 2013-2014 Kotilieden kolumnisti ja parhaillaan olen Verkkouutisten blogisti.

Olen saanut eri säätioiltä 25 000 euroa kouluni lastensuojelulasten virkistystarkoituksiin ja koen heidät erityisen rakkaina oppilaina. Opiskelin myös musiikkiterapiaa ja olen käyttänyt sitä sekä oppilaiden opettamisessa että sokeiden, kuurojen ja lastensuojelulaitosten lasten kanssa musisoidessani.

Musiikkikasvatusyhdistys Orff-Schulwerk Association of Finland

Vapaan musiikkikasvatuksen yhdistys JaSeSoy ry, Orff-Schulwerk Association of Finland perustettiin vuonna 1993 jatkamaan Musisoy ry:n vuonna 1985 aloittamaa musiikkikasvatustyötä. Yhdistys edistää Orff-pedagogista musiikkikasvatusta Suomessa järjestämällä yhdistyksen jäsenille monipuolista koulutusta. Yhdistyksen koulutusten tavoitteena on tukea osallistujan omaa pedagogista kasvua, hyvinvointia ja työssä jaksamista. Yhdistys seuraa Orff-koulutusta ja -opetusta Suomessa Orff-Schulwerk Forum Salzburgin valtuuttamana.

Yhdistyksen jäseniksi voivat liittyä kaikki musiikkikasvatuksesta kiinnostuneet henkilöt ja yhteisöt. Yhdistyksen jäsenenä on mm. musiikin aineenopettajia, soitonopettajia, luokanopettajia, varhaisiän musiikinopettajia, kanttoreita, lastentarhanopettajia, lastenhoitajia, musiikkiterapeutteja, erityisryhmien opettajia sekä tanssi- ja liikuntakasvattajia. Jäseniä yhdistävänä tekijänä on kiinnostus Orff-pedagogiikkaan ja sen tarjoaman luovan kasvatusnäkömyksen soveltaminen musiikkikasvatustyössä.

JaSeSoy ry:n koulutukset Keväinen RytmiS on yhdistyksen keskeisin koulutustapahtuma. Muita vuosittaisia kursseja ovat kesällä pidettävät Orff-kurssit I-III sekä englanninkielinen World Village - Maailemankylä. SyysSeSoy ja Soittajaiset tarjoavat jäsenistölle ilmaisen koulutustapahtuman.

JaSeSoy tarjoaa jäsenilleen (jäsenmaksu 30 €):

- JaSeSoy Journal -jäsenlehden kaksi kertaa vuodessa
- koulutuslennuksen omiin koulutustapahtumiin
- ilmaisen koulutuksen yhdistyksen syyskokouksen yhteydessä
- mahdollisuuden koulutustukeen kansainvälisille Orff-kursseille
- Orff-käsikirjaston palvelut
- JaSeSoy-tuotteita ja -julkaisuja jäsenhintaan
- Orff-pedagogiset jäsensivut

Osallistumalla koulutuksiin ja yhdistyksen toimintaan saat uusia ystäviä Suomesta ja ympäri maailmaa. Lisäksi saat mahdollisuuden löytää itsestäsi uusia musiikillisia ulottuvuuksia. Luovuus, ilo ja musiikillinen kasvu ovat pohjana jatkuvalle oppimiselle.

Hallitus 2014

PUHEENJOHTAJA

Juuso Kauppinen juuso.kauppinen@jasesoi.com

VARSINAISET JÄSENET

Pekka Evijärvi pekka.evijarvi@jasesoi.com

Kirsi Hyypä kirsi.hyypa@jasesoi.com

Laura livonen-Mellais laura.mellais@jasesoi.com

Juuli Kammonen juuli.kammonen@jasesoi.com

Hannaleena Markkanen

hannaleena.markkanen@jasesoi.com

Lisbeth Nyström lisbeth.nystrom@jasesoi.com

Terhi Oksanen terhi.oksanen@jasesoi.com

Heli Raatikainen heli.raatikainen@jasesoi.com

Elisa Seppänen elisa.seppanen@jasesoi.com

Jukka Siukonen jukka.siukonen@jasesoi.com

Hanna-Leena Tammiruusu

hanna-leena.tammiruusu@jasesoi.com

Pi Yli-Penttilä pi.yli-penttila@jasesoi.com

www.jasesoi.org